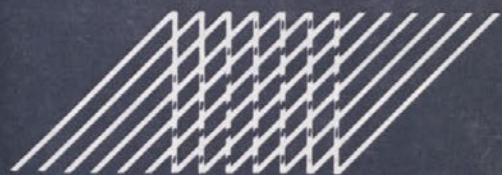
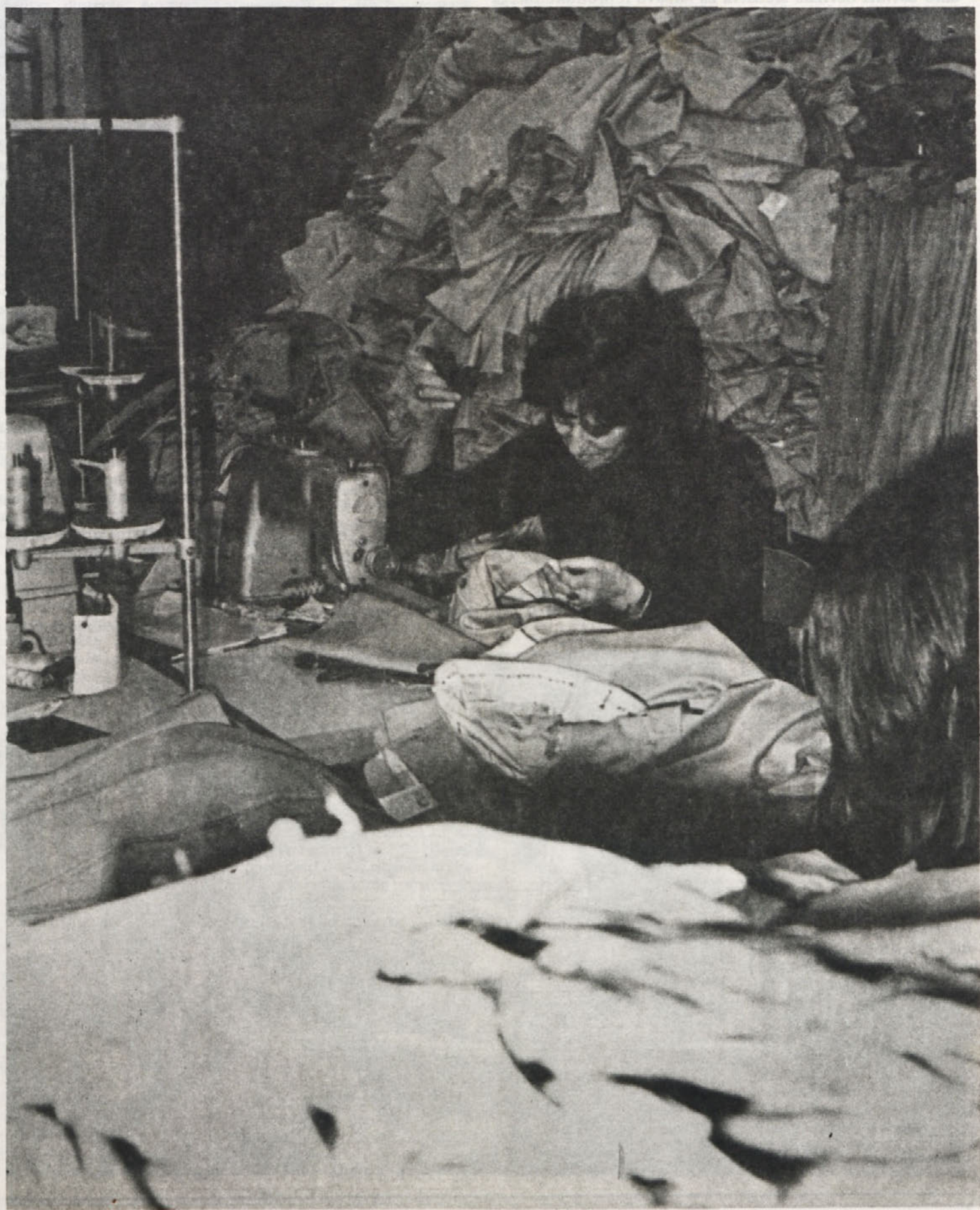

GLASILO TEKSTILNE TOVARNE NOVO MESTO

NOVOTEKS

ŠT. 9 - leto VIII. - JULIJ 1980

Deset let Novoteksove konfekcije

Leta 1970 je bil v okviru tekstilne tovarne Novoteks ustanovljen konfekcijski obrat za izdelovanje hlač. S tem naj bi podjetje razširilo svoj proizvodni program oziroma prodajni asortiman. Razen tega je Novoteks z obratom konfekcije nameraval vložiti čim več lastnega dela v končni izdelek, predvsem za prodajo na tuje tržišče, da si tako ustvari devizna sredstva za nabavo reprodukcijskega materiala. Letos praznujemo 10 let dela Novoteksove konfekcije in ob takem jubileju je navada, da v mislih še enkrat prehodimo to pot, ugotovimo, ali smo dosegli zastavljene cilje, prav pa je tudi, da vse to ne gre v pozabo.

Že leta 1968 so samoupravni organi na osnovi študije delovne skupine odločili, da gremo v izgradnjo lastne konfekcije. Namen izgradnje konfekcije je bil: da se lastne tkanine predelajo v končne izdelke in s tem poveča skupni prihodek, da se devize za potrebe DO ustvarijo preko konfekcije, ker je na tujem trgu večje povprašanje po gotovih izdelkih, manjše pa po metražnem blagu. Zaposlili smo večje število mladih delavcev, ki jih je bilo takrat dovolj in tako omogočili mladim zaposlitev doma in ne nazadnje nas je takrat vodila tudi misel, da bomo krajše kose blaga predelali v lastni konfekciji v končne izdelke za potrebe domačega trga. Cilji so bili doseženi razen zadnjega, ker se kaj kmalu ugotovilo, da se to ekonomsko ne izplača.

Leta 1969 se je postopoma začela kakor kadrovska tako tudi investicijska politika realizirati. Novoteks do tedaj ni imel nikakršnih izkušenj s konfekcijsko proizvodnjo; hotel je zaposlovati ustrezne ljudi, v glavnem iz večjih krojaških delavnic Novega mesta, ti pa zopet niso imeli izkušenj za industrijski način dela v sodobni konfekciji. Da bi do začetka proizvodnje nabrali dovolj izkušenj in bili pripravljeni za organizacijo in vodenje konfekcije je 10 bodočih operativnih kadrov šlo na trimesečno specializacijo v Zahodno Nemčijo firmi Heincke - klaprot v Bueckeberg.

3. januarja 1970 smo pričeli priučevati nove delavce za konfekcijsko proizvodnjo. Niti prostor niti strojna oprema nista usrezala. Učilnica za praktično poučevanje šivanja v traku je bila sejna dvorana, ki smo jo na hitrico preuredili v proizvodno dvorano. Strojna oprema je bila vsa izposojena od konfekcij Labod, Krim in Rog. Začetek je bil izredno težak; mladi delavci, ki so bili sprejeti na 6-mesečno priučevanje, so delali v dveh izmenah. Že v aprilu so bili za tržišče pripravljeni prvi izdelki

in od takrat naprej je prva skupina stalno delala moške, ženske in otroške hlače iz doma stkanane tkanine.

1. 7. 1970 je stekla redna proizvodnja z novo priučenimi delavci v sedanjih proizvodnih prostorih. Ta dan bo ostal zapisan v zgodovini Novoteksa kot datum, ko je stekel nov proizvodni program. Začetni uspehi so nam dajali voljo in moč - učili smo se, poučevali in proizvajali. Delali smo po ves dan, saj je bilo potrebno priučiti še več novih delavcev. Tako smo že v jeseni 1970 leta sprejeli v priučevanje novih 80 mladih delavcev, ki so pravkar dokončali osnovno šolo.

Kot posebnost je potrebno omeniti, da smo redno proizvodnjo v novem obratu začeli z izvozom v Nemčijo in čeravno smo bili neizkušeni, posebnih kvaliteten reklamacij ni bilo, čeprav smo jih objektivno pričakovali.

Leta 1971 je bil obrat konfekcije kadrovsko in tehnološko izpopolnjen. Krojilna šivalna in likalna oprema je bila čisto nova in navidez je bilo vse prelepo. Trudili smo se, da dvignemo produktivnost in odpravimo poveršnost pri delu. Poprečna starost zaposlenih je bila v letih 1970 - 1975 med 16 in 18 leti. Ta starost, bolje rečeno mladost delovne sile je bila izredno pozitivna v tem, ker so se zelo hitro naučili delovnih operacij. Slabost pa je bila v izredno veliki uktuaciji, odsotnosti zaradi materinstva, odseljevanja zaradi poroke in podobno. Ker je to bila vsa mlada delovna sila, ki je prišla takoj po obvezni šoli v proizvodnjo, se je dopolnilno izobraževala ob delu. Tako smo v letih izgubili čez 80 dobrih šivilj, ki so se zaposlile v naših skupnih službah, več kot 300 pa se jih je zaposlilo v drugih DO v slovenskem prostoru. Ta velik osip delovne sile je bil predvsem zaradi neustreznega nagrajevanja in težkega dela.

Leta 1973 smo začeli proizvodni program širiti od otroških ženskih in moških hlač na ženska krila, leta 1976 pa še na športni program in na izdelke za prosti čas. Leta 1979 smo proizvodnemu programu dodali še „Baby“ program. Ta razširjen proizvodni program je bil obro sprejet na domačem in tujem trgu. Največji izvoznik konfekcije smo bili in ostali za tržišče Nemčije, izvažali pa smo

še v Italijo, Švico, Avstrijo, ČSSR, Dansko, Francijo, Švedsko, drž ve bližnjega vzhoda in Ameriko.

Že leta 1971 so se kazale potrebe po dodatnih kapacitetah na osnovi takratnih raziskav trga. Tako smo se samoupravno dogovorili, da gremo v izgradnjo obrata konfekcije v Trebinju, SR BiH, takoj za tem pa še v izgradnjo obrata konfekcije na Vinici. S temi investicijami se je DO naredila zelo velik premik tako za Novoteks, še več pa za nerazvita področja, kjer smo se odločili odpreti možnosti za zaposlovanje predvsem ženske delovne sile. S to pozitivno investicijsko politiko se je Novoteks kot DO še enkrat pokazal naši družbi v pozitivni luči in dokazal, da je možno z več družbenega posluha reševati kadrovske in socialne probleme nerazvitih področij.

V začetku obratovanja vseh treh konfekcij smo imeli centralno krojilnico in pripravo dela. Kaj kmalu smo ugotovili, da je to ekonomsko nevdržljivo pa smo se odločili za ekonomsko bolj upravičeno kompletiranje konfekcij s celotno pripravo dela in krojilnico. Prav tako so nam izkušnje narekivale delitev proizvodnega programa, ki je tudi za naslednje srednjeročno obdobje opredeljen.

(Nadaljevanje na 3. str.)

(Nadaljevanje z 2. str.)

S 1. januarjem 1978 so iz ene TOZD konfekcije postale tri TOZD, in sicer TOZD konfekcija I. Novo mesto, TOZD Konfekcija II. Vinica in TOZD konfekcija III. Trebinje. S to novo samoupravno organiziranostjo so bili doseženi tudi drugi pozitivni premiki v poseovanju vseh TOZD.

To je bil kratek prikaz zgodovinskega razvoja konfekcijske proizvodnje v delovni organizaciji. V Novoteksu smo se zavedali, da ne bo lahko, ko smo se odločili za to novo razširjanje tehnologije. Vztrajnost in stalno dopolnjevanje znanja posameznikov konfekciji so rodile uspeh. Rezultati teh prizadevanj so že vidni in napor, ki so jih vložili delavci konfekcije, niso bili zaman.

Predno bi zaključili bi bilo prav, da spregovorimo še o pogojih dela in nagrajevanju. Ko govorimo o pogojih dela, moramo reči, da niso najboljši, da ne rečemo slabi.

Najprej bi omenil, da je preveliko število delavcev glede na delovni prostor. Drugič: kljub stalnemu nadzoru pri priučevanju novih delavcev so bile velike težave z vzdrževanjem strojev – stroji so bili takrat moderni in prehitri za priučevanje; prav zato so bile pogoste okvare in precejšnje izgube pri rezervnih delih in hitrejšem izrabljanju strojev. Tretjič: s širjenjem proizvodnega programa, ki se je začel leta 1973 in se še naprej širi, smo morali dodatno montirati šivalne in likalne stroje, tako da imamo danes za četrtno več montiranih delovnih sredstev kot je to po tehnološkem elaboratu bilo predvideno. Četrtič: zelo slabi so pogoji

dela v krojilnici in predmontaži zaradi širokega proizvodnega programa in malih serij, ter v likalnici, v katerih so razen slabih prostorskih pogojev še čisto ne- zdržni klimatski pogoji. Zavzeti se bomo morali, da v prihodnosti te probleme rešimo in tako ustvarimo najboljše pogoje za delo, s tem pa bo hkrati rešeno tudi vprašanje visoke produktivnosti in kvalitete.

To je tudi naš cilj. V današnji zaostreni gospodarski politiki moremo stremeti za tem da dosežemo boljše ekonomske rezultate. Z nagrajevanjem nismo v celoti zadovoljni. Premajhna je razlika med dobrimi in slabšimi šiviljami in prevelika med strojnimi šiviljami in delavci v krojilnici in likalnici. V zvezi s tem se bodo v prihodnje morale bolj poglobiti v te naloge družbenopolitične in samoupravne strukture ter strokovne službe v TOZD.

Na koncu v imenu vseh sodelavcev konfekcije Novo mesto vabim vse delavce ter družbenopolitične in samoupravne organe, da resno poprimemo v tem stabilizacijskem letu in s sodelovanjem prispevamo k večjemu ekonomskemu rezultatu.

Vse sile moramo vložiti v večjo produktivnost in kvaliteto ter v zmanjšanje vseh vrst potrošnje. To ni lahka naloga, je pa edina, če si hočemo izboriti boljši jutri.

Iskreno čestitam vsem jublantom, vsem zaposlenim delavcem v TOZD konfekcije Novo mesto, Vinica in Trebinje. Prav posebno pa še tistim delavcem, ki so s svojim delom prispevali, da smo dokazali svojo ekonomsko in samoupravno upravičenost.

MIJO KUPRES ing.

NOVOTEKS: 110. med 200 največimi delovnimi organizacijami v Sloveniji

Gospodarski vestnik je 5. junija spet izdal pregled 200 največjih slovenskih delovnih organizacij v letu 1979. Uvrstil jih je po višini dohodka tako kakor že v enakem lanskem pregledu. Deset največ jih je v Sloveniji je: Iskra v Kranju, Gradis, železarna Jesenice, TAM, železarna Ravne, GORENJE v Velenju, ŽG železniško transportno podjetje Ljubljana, rudnik lignita v Velenju, Slovenijaceste SGP in Slovenijales – trgovina v Ljubljani. Za njimi pa so naslednje DO s področja širše Dolenjske in Spod. Posavja. Najprej navajamo pri vsaki „naši“ DO njeno mesto v tabeli 200 največjih, v oklepaju pa njeno lansko mesto v enaki uvrstitvi.

11. (11) INDUSTRIJA MOTORNIH VOZIL Novo mesto

19. (13) KRKA, tovarna zdravil Novo mesto

28. (23) SGP PIONIR Novo mesto

65. (70) Tovarna celuloze in papirja Krško

66. (88) NOVOLES, lesni kombinat Straža

110. (119) NOVOTEKS, tekstilna tovarna Novo mesto

123. (146) INLES, industrija stavbnega pohištva, Ribnica

130. (116) Konfekcija LISCA, Sevnica

DOPISUJTE
V GLASILU
NOVOTEKS

140. (114) ITAS, industrija transp. sredstev in opreme, Kočevje

144. (137) BETI, belokranjska trikotaža industrija, Metlika

154. (138) LABOD, tovarna oblačil Novo mesto

180. (194) JUTRANJKA, industrija otroške konfekcije Sevnica

187. (–) ISKRA, industrija kondenzatorjev Semič

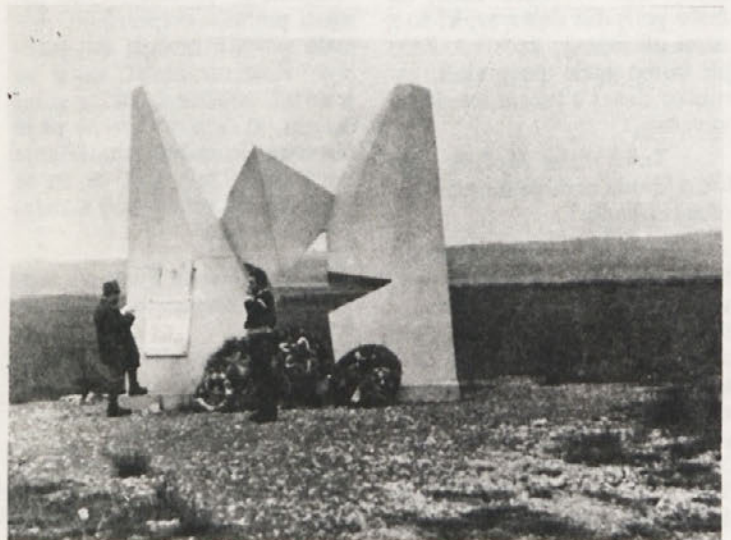
196. (192) Gozdno gospodarstvo Kočevje.

„Rdeča nit“ našega obnašanja

„... boj za ekonomsko stabilizacijo je totalna in kompleksna politična ter ekonomska akcija, ki mora zajeti vsa področja družbenega, ekonomskega in političnega življenja v naši državi, in ki mora postati temeljna naloga vsakega našega občana ter vseh organiziranih subjektivnih socialističnih sil. Zavest o tem, da lahko živimo le tako, k odkor delamo in zaslužimo, mora postati „rdeča nit“ obnašanja nas vseh, tako na delovnem mestu, kot tudi doma.

In drugo: v boju za stabilizacijo ne smemo dovoliti, da bi prišlo do kršitev samoupravnih pravic in dolžnosti naših delovnih ljudi, kajti le s samoupravnim dogovarjanjem in sporazumevanjem, s samoupravnim razreševanjem nalog, ki so pred nami, bomo lahko presegli situacijo, v kateri smo...“

STANE DOLANC (4. julija 1980 v Žužemberku)

Vseh deset let so vztrajali v konfekciji — že zato zaslužijo naši spoštovani jubilariti priznanje vseh članov v delovni organizaciji! Zvestoba delu je ena izmed odlik zavednega delavca, ki ve, da je sam gospodar svoje usode.

Konfekcija praznuje desetletnico

1. julija 1980 leta je minilo deset let, ko so privič zbrneli šivalni stroji v Novoteksu. Bila so to leta, v katerih je naša konfekcija bila težak boj ne samo za osvojitve tega, ampak tudi na domačem tlu. Toda bile so težave, skozi katere smo se prebili, čeprav smo bili takrat še zelo mladi. Če pogledamo nazaj, je bila poprečna starost med 16 — 18 leti. Delovna izkušnost majhna, toda želja, da bi se uveljavili, je bila velika in dokazali smo, da smo res samoupravljavci. S tem, da naša konfekcija obratuje že 10. leto na že tako prepolnjenem trgu s konfekcijskimi proizvodi, smo sami vsem dokazali, da nismo izgubili zupanja, ki nam ga je L. 7. 1980 leta zaupal Novoteks.

V teh desetih letih se je veliko spremenilo. Ostalo pa je le nekaj, kot bi lahko rekli, na prste prešteti delavcev, ki so z nami od samega začetka. Zato jih bomo malo povprašali, kaj mislijo danes o tistem, kar je bilo včeraj.

— **Tov. Milan Močnik**, kakšno je vaše mnenje o našem samoupravljanju?

— Razlika je velika, posebno, ker je bil takrat Novoteks enovita DO in so delegati na samoupravnih organih razpravljali o stvareh, ki jih niso poznali. Kasneje, leta 74, ko je konfekcija postala TO, je bilo malo boljše, vendar smo bili še vedno združeni iz treh obratov. No, leta 78, ko smo postali samostojna TO, mislim, da je samouprav-

ljanje zaživel v pravem pomenu. Vendar menim, da še vedno rešujemo prveč načelno, ker delegati premalo razpravljajo, pre malo povedo mnenja oz. predloge. Posebno takrat, kadar so prisotni vodstveni oz. vodilni delavci, ni debate. Vseeno pa je bistveno drugačno razmišljanje kot pred 10 leti. Čuti se, da se samoupravljavci vse bolj zavedajo svoje vloge.

— **Tov. Martin Pust**: ali so se uresničile usmeritve izpred 10 let?

— Po prvotnih usmeritvah smo predvidevali manjšo konfekcijo, v kateri bi predvsem delovali doma stvano blago iz megrskih ostankov v končni izdelki. Toda po kasnejših analizah smo prišli do sklepa, da

imamo večje možnosti za ustanovitev večje konfekcije. Menim, da je bila ta odločitev v redu, saj smo dosegli lepe rezultate.

— **Tov. Marija Bergar**: koliko predpostavljenih in koliko proizvodnih linij ste zamenjali?

— V tem pogledu sem imela še srečo, ker sem zamenjala samo tri predpostavljene. V tej proizvodni liniji pa delam že deset let.

— **Tov. Dani Fink**: je na področju delovnih pogojev kaj sprememb?

— Glede delovnih pogojev bistveno nismo veliko naredili (prostorska stiska, slabe transportne poti, slabe klimatske naprave). Za bodoče pa upam, da bo rešen vsaj problem prostora, ker se o reorganizaciji že nekaj govori.

— **Tov. Franc Bartolj**: ali mislite, da smo dosegli kakšne rezultate na področju varnosti pri delu?

— Opažam, da se je varnost zelo izboljšala, predvsem iz teh razlogov:

— na eni operaciji dela večino ista delavka;

— boljša je informiranost o kritičnih točkah na delovnih mestih in

— večja je pazljivost in odgovornost delavcev.

Stroji pa, tako menim, se niso bistveno izboljšali, da bi dosegli še večjo varnost pri delu.

— **Tov. Ludvik Grivc**: kakšne uspehe smo dosegli na področju uvajanja?

— Na področju uvajanja smo naredili bistveni korak naprej, ker delavkam sedaj nudimo možnost celotnega pregleda tehnološkega postopka medtem ko tega prej ni bilo. Imeli smo slabše delovne pogoje, manj strojev in tudi več delavcev za priučevanje. Delavke imajo sedaj večje možnosti, da si pridobijo delovne izkušnje, kakor tudi znanje s področja samoupravljanja, organizacije itd.

— **Tov. Zdravko Mazovec**: ali ste doživeli kakšen preijeten, vesel trenutek v teh letih?

— Kakšnega veselega trenutka se sedaj ne spominjam, kajti delal sem v taki proizvodni liniji, v kateri so bili delovni pogoji slabi; moral sem biti vedno pripravljen na podaljšani delovni čas.

— **Tov. Marija Drašler**: ali smo dovolj razvili metodo nagrajevanja po delu?

— To je zelo pomembno vprašanje; menim da smo na

(Nadaljevanje na 5. str.)

(Nadaljevanje s 4. str.)

tem področju naredili zelo viden korak naprej. Sedaj si delavci bolj prizadevajo pri delu (skupine, kakor tudi posamezniki). Menim, da je nagrajevanje zelo uspešno, čeprav se pojavljajo subjektivnosti; mogoče bi morali še malo dopolniti metodologijo nagrajevanja po delu. Upam, da to ne bodo samo obljube!

— **Tov. Marija Škedelj:** koliko hlač oziroma, svoje operacije na njih ste naredili v tem času?

Čeprav je to vprašanje zelo konkretno, lahko odgovorim le približno, mislim, da sem naredila 660.000 hlač oz. svoje operacije.

Ker vemo, da je sodelovanje med predpostavljenimi oziroma sodelavci zelo pomembno, ker vpliva na zelo veliko faktorjev v proizvodnji, smo delavce vprašali tudi, kaj menijo o temle: ali je sodelovanje boljše ali ne?

Tov. Darinka Udovc: kaj menite o sodelovanju med delavci?

— Menim, da se sodelovanje ni bistveno izboljšalo. Vzrok temu naj bi bil predvsem subjektivni odnos med delavci in predpostavljenimi ter zaradi odnosa do dela, odgovornosti ter nevoščljivosti med dvema delovcema.

Predvsem vodje proizvodnih linij kakor tudi neposredni proizvajalci vedo, da izdelovni in normativni časi kakor tudi sama tehnologija prispevajo k boljšemu počutju delavca, boljšemu organiziranju dela, večji storilnosti kakor tudi k večjemu OD. Zato vprašajmo, kaj o tem mislijo neposredni proizvajalci.

Tov. Ana Škedelj: koliko smo naredili na področju normativnih in izdelovnih časov?

Norme, menim da se zvišujejo, vzroki pa naj bi bili plani minut ter kalkulacije. Vsekakor menim, da bi morali izboljšati organizacijo dela, doseči boljšo kvaliteto dela, disciplino, pa tudi boljše delovne pogoje. Če bi se delovni pogoji izboljšali, bi lahko veliko več naredili, produktivnost bi se zvišala in tudi večjo voljo bi imeli do dela.

Tov. Jožica Krevs: ali smo razvili tehnologijo v teh letih?

— Menim, da nismo dosegli bistveni premik v tehnologiji predvsem zaradi programa dela. Stroji se niso bistveno izpopolnili. Morali bi pa posvetiti večjo pozornost novim in težkim modelom, ker tehnologija velikokrat še ni raziskana.

— **Tov. Marija Lukšič:** kaj nam bodo prinesle kontrolne ure?

— Najprej se vprašajmo, če je sploh bila potreba za nastavitve kontrolnih ur in vloženo delo v času stabilizacije. Večina proizvodnih delavcev je že prej hodila na delo točno, medtemko tega ni bilo opaziti pri režijskih delavcih. S kontrolnimi urami menim, da delavci v TOZD ne bodo dosegli nobene ugodnosti, ampak samo še pospešujemo nadzorovanje in pritisk.

Ker sem imel priložnost pogovora z tehnikom iz ZRN, sem ga povprašal, kaj meni na splošno o našem TOZD. Poudaril je, da je zelo zadovoljen z delom kakor tudi s sodelovanjem, če-

prav so včasih tudi majhni problemi, ki pa jih z veliko pripravljenostjo in sodelovanjem takoj odpravimo.

V tem intervjuju sem hotel prikazati, kako delavci gledajo ob desetletnici in s kakšnimi problemi smo in se srečujemo sedaj, ter delno nakazati možnosti za naprej. Moje mišljenje je, da so odgovori precej samokritični, zato se moramo vsi delavci TOZD kakor tudi samoupravni organi konfekcije osredotočiti na odgovore zaposlenih ter jih poizkušati z večjo organiziranostjo in odgovornostjo rešiti. Verjetno bi

morali na te probleme odgovoriti vodstveni delavci TOZD, kajti le ti imajo dovolj potrebnih in točnih informacij.

Toda ker smo mlad TOZD (poprečna starost je približno 25 let) menim, da bomo postali dobri samoupravljavci, kakor tudi dobri neposredni proizvajalci. La hko pričakujemo, da ob 15 ali 20-letnici ne bomo slišali take odgovore, ampak bolj spodbudne. V slednje ne dvomim.

JOŽE KLOBUČAR

Simpozij v Stubičkih toplicah

V času od 23 do 25. aprila je inozemska firma, sicer proizvajalec podlog „CARL FREUNDENBERG“ iz Weinheina, v sodelovanju z zastopstvom „ASTRA“ Zagreb, organizirala tehnični simpozij v Stubičkih toplicah.

Udeleženci simpozija so bili predvsem proizvajalci — konfekcionarji. Iz naše delovne organizacije smo se udeležili simpozija trije predstavniki. Glavni namen simpozija je bil prikazati in razpravljati o najnovejših kolekcijah in dosežkih podloge VLIEZELIN 1980 glede modnih tendenc in tehnične obdelave tkanin. Med predavanjem smo si ogledali strokovni film o tehnologiji postopkih lepljenja podlog; bila je tudi modna revija moških in ženskih oblačil.

Le -ta je imela velik poudarek na prikazovanju modnih tendenc, tkanin, barv in krojev na podloge VLIEZELINE, različnih vrst, debelin in barv glede na model in debelino materiala. Za tkanine poliamidnega sestava so bile prikazane specialne podloge VLIEZELINE 8400, ki se kemično spajajo samo s poliuretansko tkanino, medtem ko se z normalnimi tkaninami ne lepijo.

Veliko časa je bilo posvečeno tudi metodam lepljenja bodisi ročno ali s pomočjo lepilnih

preš. Posredovali so nam tudi podatke — formule za posamezno lepljenje podlog v katalogu. V Stubičkih toplicah smo razen strokovnih pridobitev in dobre organizacije odnesli tudi vtis gostoljubja te zagorske okolice. Med drugim smo si ogledali tudi enkratno galerijo kiparja Avgustinčiča v Klanjcu ter Kumrovec, rojstni kraj Josipa Broza TITA.

ANDREJ BURJA

Uvijek složno i jedinstveno

Sa obzirom da su radne akcije tekovine naše revolucije, sa godinom stabilizacije organizuje se sve veći broj tih radnih akcija. Među njima je i akcija, koju su organizovali omladinci konfekcije za čišćenje svog oddelka.

Pokazalo se to od veoma velike koristi, kako za same njih tako i za celu radnu organizaciju. Cijela konfekcija pretvorila se u jedinstveno radilište, gdje se mogla čuti pjesma iz svih uglova. I za samo nekoliko časova te neumorne i vrijedne ruke omladinaca pokazale su sve

ono, što se očekivalo od njih. Srećni i ponosni što smo završili zadani si zadatak, krenuli smo svi skupa u obližnju gostionu, gdje smo i dalje združeni sa pesmom ostali do kasno naveče. Našom pesmom su bili svi oduševljeni i kao da su željeli da nam pomognu, pridružili su nam se i ostali sa nama skupa.

Bratstvo, jedinstvo i mladost će vječno ostati naše najjače oružje.

NEVENKA KIKIĆ

„Našim ljudem smo vselej govorili resnico . . .“

„ . . . Komunisti Jugoslavije smo iz vseh kriznih situacij, skozi katere smo šli po osvoboditvi, izšli kot zmagovalci. Zakaj? Zato, ker smo vselej vedeli, kaj hočemo, ker smo našim delovnim ljudem vselej odkrito govorili resnico o situaciji, in ker smo z odločnim bojem proti sistemu, kar ni bilo dobro, hkrati odpirali perspektive za novo, boljše. Tako je tudi danes. Boj za ekonomsko stabilizacijo lahko dobimo in ga moramo dobiti. Predvsem s spoznanjem, da v času, ki v njem živimo, lahko temeljiteje predrugačimo strukturo našega gospodarstva in odnosov v njem le z združevanjem dela, denarja in znanja, na temelju zakona o združenem delu in na temelju dohodkovnih odnosov . . .“

STANE DOLANC (4. julija 1980 v Žužemberku)

Delegatski sistem in njegovo delovanje

Ustava iz 1974 je vnesla bistvene spremembe na področju politične prakse tema za uvedbo delegatskega sistema. Družbeno bistvo delegatskega sistema je v tem da gre za sistem, v katerem organizirani samoupravljalci v svojih temeljnih skupnostih odločajo tudi o zadevah, ki se sprejemajo v delegatskih samoupravnih organih in v delegatskih oblastnih organih. Za delegatski sistem lahko rečemo, da je univerzalen, predvsem zaradi tega, ker je uveden v vseh TOZD, KS, DPO, društvih, družbenih organizacijah, SIS, v občinah, republikah, pokrajinah in v federaciji. Delegatski sistem je ogrodje, hrbtnica družbene ureditve Jugoslavije, v katerem in preko katerega samoupravljalci odločajo o samoupravnih in oblastvenih zadevah.

Korenine tega sistema so poglone že v NOB kjer je bil ta sistem značilnost delovanja organov nove ljudske oblasti, od narodnoosvobodilnih odborov pa do AVNOJ. Tedanji izvoljeni predstavniki ljudstva so bili v bistvu njegovi delegati, vendar v posebnih vojnih razmerah Ljudstvo jih je volilo, jim dajalo smernice, ljudstvu so morali poročati na zborih vaščanov in v drugih oblikah in ljudstvo jih je lahko vsak čas odpoklicalo.

Za Slovence je posebno pomemben dogodek zbor odposlancev slovenskega naroda v Kočevju jeseni 1943, kjer je sodelovalo 572 delegatov iz vseh območij Slovenije. Volitve teh delegatov je organizirala OF in današnja SZDL ima pomembne in dragocene izkušnje iz tega obdobja. Po vojni smo v prvem obdobju upravljali gospodarske in družbene zadeve na centralističen način. Od uvedbe samoupravljanja naprej pa se v upravljanju gospodarstva in družbe neposredno vključuje vse večje število delovnih ljudi in občanov.

Ob nespornih uspehih graditve naše domovine od uvedbe samoupravljanja dalje so se pojavljali tudi nekateri negativni pojavi. V sistemu odbornikov in poslancev so se pričeli kazati pojavi odtujevanja odločanja oziroma nekatere značilnosti, ki so značilne za parlamentarno demokracijo. Ti pojavi so še posebno prišli do izraza v obdobju liberalizma (npr. liderstvo, individualistično obnašanje poslancev, zanikanje vodilne idejno-politične vloge ZK in drugih subjektivnih sil itd.).

Prav zaradi teh zgrešenih tendenc, ki so bile v tistem času močno prisotne, za katere pa lahko trdimo, da še niso popolnoma izkoreninjene, saj so ponekod v naši družbi še prisotne morajo vse subjektivne sile te pojave v kali zatreti. Ravno tako morajo tudi iskati nove poti in načine v razvoju tega sistema. Le z novimi načini in smerni bomo lahko dali nove kvalitete našemu samoupravljanju in delegatskemu sistemu.

Za nami je že skoraj šest let delovanja delegatskega sistema, se pravi tudi nekaj izkušenj in tudi novosti. Ena izmed teh je tudi fleksibilni (izmenljivi) delegatski sistem, o katerem še nekaj besed.

Nestalnost delegatov ali tako imenovani FLEKSIBILNI delegatski sistem je bil v začetku slovenska specifičnost, kar pa sedaj na podlagi izkušenj uvajajo tudi v nekaterih drugih republikah. V takšnem sistemu gre za to, da na določeno delegatsko mesto v vseh skupščinah – od občinske do republiške in zvezne – izmenično prihajajo

ZAHVALA

Iskreno se zahvaljujem sodelavcem računovodskega sektorja za podarjeni venec in vsem tistim, ki so mi izrekli sožalje ob smrti mojega očeta.
MARIJA DRAGAN

Za planiranje smo odgovorni vsi!

Bistvena značilnost družbenega planiranja pri nas je, da so njegovi osnovni nosilci delavci v TOZD in delovni ljudje in občani v KS. Ti sprejemajo samoupravne plane in programe za delo in razvoj svojih skupnosti. V TOZD g a sprejema delavski svet, v KS pa skupščina KS. Oboji pa sprejemajo samoupravne plane SIS, in sicer v skupščini SIS. Na podlagi teh planov rastejo družbeni plani od občine do federacije. Ustava zavezuje nosilce planiranja, da upoštevajo znanstvena spoznanja in ekonomske zakonitosti ter možnosti, da plane medsebojno usklajujejo in da na tej podlagi zagotavljajo usklajevanje odnosov v celotni družbeni reprodukciji.

Družbene plane sprejemajo skupščine družbenopolitičnih skupnosti. Tako sprejema občinskega občinska skupščina, republiškega republiška skup-

glede na dnevni red, oziroma vsebino razprave v teh organih tisti delegati, ki bodo najbolj tvorno in avtentično zastopali stališče svoje delegatske baze.

Na naštetem samo nekaj prednosti načela izmenljivosti delegatov:

- dvig kvalitete odločitev,
- večja udeležba ljudi v neposrednem sprejemanju samoupravnih in oblastvenih odločitev,
- spodbuja delegacije, konference delegacij in skupine delegatov k neprekinjenim aktivnostim,

– predstavlja tudi določeno razbremenitev delegatov, ker ni potrebe, da bi se vsi člani delegacij, konferenc delegacij in skupin delegatov intenzivno poglabili v proučevanje obsežnih gradiv. To dolžnost prevzema delegat, ki je občasno delegiran na seje.

Nevarnosti tega sistema pa so, da se lahko precej okrepe izvršilni organi, ker ni zajamčena kontinuiteta v delu organov z nestalnimi delegati, kot je kontinuiteta in nadzor s stalno delegatsko sestavo.

BOJAN PUREBER

– **Tovariša, ali vesta, da je igranje kart na delovnem mestu hujši delovni prekršek.**
– **Tovariš predsednik, na zboru delovnih ljudi so vendar rekli, da bomo uporabili vse mogoče adute v naporih za znižanje izgube.**

ščina in družbeni plan Jugoslavije zbor republik in pokrajin skupščine SFRJ. Če spremljamo razvoj sistema planiranja pri nas lahko ugotovimo, da je planiranje ustezalo v posameznem obdobju takratnemu političnemu sistemu. V obdobju administrativnega socializma je šlo za centralistični sistem planiranja, ki je bil v rokah države (planiranje od zgoraj navzdol). S prehodom na samoupravljanje pa planiranje vse bolj prevzemajo v svoje roke samoupravno organizirani delovni ljudje v njihovih temeljnih skupnostih (gre torej za planiranje od spodaj navzgor).

Ustava iz 1974 ta razvoj okroži in določi, da imajo organizirani samoupravljalci pravico in dolžnost planirati delo in razvoj svojih in vseh širših družbenih interesov na realnih osnovah. V procesih planiranja, ki so izredno zahtevnega značaja, so

delujejo tudi različni strokovni in znanstveni organizmi, kot so inštituti ter določeni državni organi, npr. zavodi za plan.

Pri planiranju morajo biti upoštevani vsi vidiki, to je družbeno ekonomski, politični, sociološki, urbanistični in drugi. Značilnost nove ureditve planiranja je tudi velik poudarek na odgovornosti za pripravo planov in za njihovo uresničevanje, saj je to vse skupaj nenazadnje tudi zakonsko urejeno.

Na koncu bi rad poudaril tudi to, da moramo v naši DO v tem času in v tej gospodarski situaciji vsi resno, še posebno pa tisti, ki so za to odgovorni, sodelovati pri pripravi vseh planov v TO in v DO pravočasno. Upoštevati moramo vse dogovore, ki smo jih sprejeli za pripravo in sprejem srednjeročnega plana. Ne sme se ponoviti stara praksa, ko smo sprejemali naš srednjeročni plan, ki se letos izteka, v nepravem času. B. P.

Nekaj o delu sindikata v NOVOTEKSU

OBLIKE ODDIHA, KI SO DOSTOPNE VSEM LJUDEM DO

Konec junija je predsedstvo konference ZS DO Novoteks razpravljalo:

— o poslovanju DO v obdobju I — III. 80, katero je bilo dokaj ugodno. Sredstva so bila trošena racionalno, zmanjšano je bilo nadurno delo, zmanjšan je boleznin, boljše izkoriščanje delovnega časa: temu je bil primeren tudi ostanek dohodka.

Kritično je bilo ocenjeno poslovanje planinskega doma „Gospodična“: slabo in malomarno gospodarjenje, slabo vzdrževanje, poškodovani inventar, premajhna kontrola odgovornih iz splošnega sektorja. Predlog je bil, da naj ustrezno ukrepa komisija delavske kontrole DO.

— Razprava je potekala tudi o dopolnitvah stabilizacijskih programih TOZD in DS SS; poudarek mora biti na povečanem izvozu in relativnem zmanjšanju uvoza, povečani proizvodni, boljše izkoriščanje delovnega časa. Sindikat mora skrbeti skupaj z ZK za stalno aktivnost po TO.

— V avgustu moramo organizirati množično akcijo: vsi v proizvodnji, ureditev obratov ob prostih sobotah, ureditev okolja itd.:

— o stanovanjski problematiki, o hitrejšem reševanju preko vezave banke, zato morajo biti prosilci bančni stanovanjski varčevalci;

— o problematiki nedoseganja proizvodnih planov v TO predilnica Metlika, o slabih medsebojnih odnosih, za kar je bila dana pobuda sindikatu pre-

dilnice za sklic razširjenega sestanka z DPO in samoupravnimi organi ter vodstvom TO in DO;

— o pripravah na razpravo o osrednji temi 2. konference zveze sind. Slovenije „o delitvi po delu“;

— o čim uspešnejši akciji, ki teče te dni o informiranju skratka o akciji „1000 delavcev — sodelavcev“.

V juliju smo na razširjeni seji z vsemi DPO in samoupravnimi organi:

— ocenili in analizirali uresničevanje sprejetega programa stališč sindikata o delitvi po delu in sprejeli program aktivnosti za javno razpravo;

— skupaj z izdajateljskem svetom smo analizirali in dopolnili sistem obveščanja;

— kritično ocenili plan razvoja izgradnje stanovanj v občini Novo mesto in program razvoja družbenih dejavnosti v srednje-ročnem obdobju 81 — 85.

V avgustu bomo:

— analizirali organiziranje prevozov na delo in z dela naših delavcev ter se seznanili s študijo, ki jo je naročila občina Novo mesto za urejanje mestnega in primestnega prometa na tem območju;

— razpravljali bomo o boljši skrbi za starejše delavce, invalide, mladoletnike in žene v nočnih izmenah in delavcev na de-

lovnih nalogah s povečano nevarnostjo dela, o razporejanju letnih in dolgoročnemu reševanju teh vprašanj. V ta namen bo pri sindikatu organiziran poseben odbor oziroma komisija, katera bo skupaj s strokovno službo dajala predloge za reševanje sam organom.

— Analizirali bomo polletno poslovanje DO.

MIKLIČ

Neomajno po Titovi poti

„... Tako kot smo se mi danes zbrali tu, se tudi delovni ljudje po vsej naši državi spominjajo te zgodovinske obletnice in vseh slavnih dni našega narodnoosvobodilnega boja ter revolucije. Na ta dan se posebej spominjamo tovariša Tita kot stratega oboroženega boja in revolucije. Žalostni smo, ker ga ni več med nami, hkrati pa smo odločeni, da bomo nadaljevali njegovo delo, še naprej razvijali socialistično samoupravljanje, bratstvo in enotnost, neomajno varovali in utrjevali neodvisnost, integriteto in neuvrščeni položaj Jugoslavije, se borili za mir, enakopravno sodelovanje in družbeni napredek v svetu...“

STANE DOLANC (4. julij 1980 v Žužemberku)

Za pošteno porabljen delovni čas!

Povzetki s sestanka komiteja za SLO in DS TOZD TKANINA ki je bil 2. julija 1980

Tudi komite za SLO in DS je razpravljal o uvedbi kontrolnih ur ter predvideva, da se bo še bolj pojavljal problem neupravičenega odhajanja iz tovarne v času malic odnosno neupoštevanje določene ure prihoda v menzo, ki jo ima vsak obrat, kakor tudi DSSS točno določeno.

Če hočemo to problematiko v saj delno in trajno rešiti, je komite za SLO in DS sprejel sklep, da se področje med menzo in stavbo AMD z agradi z ograjo. S tem ukrepom bomo preprečili nekontrolirano odhajanje in prihajanje v tovarno, kakor tudi odnašanje družbene imovine, kar se še vedno dogaja. Hkrati bomo napravili tudi korak naprej pri delu vratarjev, ki se opravičeno pritožujejo, da ne morejo kontrolirati izhodov in

prihodov, dokler so možni izhodi in prihodi tudi drugje, ne samo mimo vratarja. V menzi naj bi bilo manj gneče, ker se

daj uporabljamo čas za malice še za druge opravke.

In na koncu, kar je najvažnejše: za čas gospodarske stabilizacije želimo doseči večjo izrabo delovnega časa še zlasti pri režijskih delavcih.

Komite za SLO in DS.

POPRAVEK

Tudi v 8. številki našega glasila se je z nami poigral tiskarski škrat. Tokrat nam jo je zagodel na 2. strani pri intervjuju z glavnim direktorjem v zvezi z devalvacijo dinarja. — V prvem odstavku drugega stolpca piše:

„Rezultat tega dogovora pa pomeni v absolutnih zneskih, da moramo znižati uvoz za 1,6 milijard deviznih dinarjev in povečati uvoz za 2,5 milijard dinarjev.“

Čeprav je vsakemu bralcu popolnoma jasno, da bomo morali povečati izvoz za 2,5 milijard din in ne uvoz, kot je bilo po pomoti objavljeno, ustrezni popravek vseeno objavljamo in se bralcem glasila opravičujemo.

UREDNIŠTVO

Jubileja bomo slovesno počastili

Kako bomo v avgustu praznovali obletnico ustanovitve delovne organizacije Novoteks in 30-letnico delavskega samoupravljanja

Novoteks je bil ustanovljen 15. avgusta 1947 kot tekstilna tovarna Novo mesto. Zato vsako leto v sredini avgusta praznujemo delavci Novoteksa rojstni dan delovne organizacije. V počastitev te obletnice prejmejo delavci, ki so dosegli 10, 20 ali 30 let delovne dobe, na svečanosti delovne organizacije zaslužena priznanja.

V istem mesecu praznujemo tudi obletnico, ko so delavci Novoteksa 30. avgusta 1950 kot prva delovna organizacija na Dolenjskem prevzeli tovarno v upravljanje.

Oba jubileja bomo praznovali letos nadvse slovesno, vendar v danih možnostih. Tako se bodo v avgustu zvrstile proslave druga za drugo, vendar tako, da delo ne bo trpelo. To pa pomeni, da bomo svoje delovne obveznosti opravili odstotno, kar v skladu s prizadevanji našega gospodarstva za stabilizacijo.

No, pa si oglejmo, kako se bodo zvrstile proslave v avgustu:

najprej bo proslava delovnih jubilaritov. Letos dokonča 10, 20 in 30 let delovne dobe kar 240 delavk in delavcev. Koliko teh jubilaritov imamo po TOZD in DSSS, je razvidno v tabeli na tej strani.

Glede na veliko število jubilaritov in na dejstvo, da so nekateri TOZD izven Novega mesta (Metlika, Vinica, Trebinje) planiramo slavnostno podelitev priznanj in jubilejnih nagrad opraviti po sledečem vrstnem redu:

v soboto, 16. avgusta ob 10. uri: v sejni dvorani DO Novoteks v Novem mestu za TOZD

Tkanina, TOZD Konfekcija I, TOZD Trgovina in DSSS;

v nedeljo, 17. avgusta ob 8. uri: v menzi na Vinici za jubilarite TOZD Konfekcija - II, ob 10. uri pa v prostorih Predilnice Metlike za jubilarite TOZD predilnica;

v soboto, 23. avgusta ob 10. uri: v prostorih TOZD konfekcija III, v Trebinju za jubilarite konfekcije - III.

Mladina Novoteksa Novega mesta je v svojem programu v počastitev teh jubilejev ponovno načrtovala organizirati razstavo izdelkov ročnih spretnosti, umetniških amaterskih del, zbirk kolekcionarjev značk, znamk ročnih spretnosti, ume-

tniških amaterskih del, zbirk kolekcionarjev značk, znamk, denarja, razglednic itd., lovskih in drugih trofejev ter podobnih.

ekspozatov. Za to razstavo, ki jo načrtuje mladina, imajo organizatorji že izkušnje, saj so podobno že enkrat organizirali v počastitev 8. marca. Bila je dobro organizirana in je bila izredno dobro sprejeta. Razstava bo v sejni dvorani Novoteks od 25. do 28. avgusta.

V petek 29. avgusta, bo ob 12. uri slavnostna seja delavskega sveta.

V nedeljo, 31. avgusta, bo zaključena prireditev. 30-letnico delavskega samoupravljanja bomo praznovali na svojsten način. Organizirali bomo množični pohod delavcev Novoteksa na Frato, kjer bo organiziran,

tako kot tiste dni takoj po vojni, partizanski miting.

Zbrali se bomo zjutraj pred tovarno in skupno, urejeni po enotah (TOZD) krenili za zastavami na Frato. Na Frati bo po slavnostnem govoru, po kulturnem in športnem programu proglasitev najboljših športnikov delavskih športnih iger, za tem pa rajanje in splošno veselje.

V tem mesecu bo tudi izšla slavnostna številka glasila Novoteks, v kateri bomo lahko spoznali celotno zgodovinsko rast delovne organizacije in samoupravljanja.

Ta dopolnjen okvirni program je sprejel in potrdil delavski svet DO Novoteks na svoji zadnji seji. Podrobnosti iz tega programa bodo pravočasno objavljene preko osebnega obveščanja (sindikalne skupine) in Novic.

PRIPRAVLJALNI ODBOR

ŠTEVILO JUBILANTOV IN SKUPNA VREDNOST NAGRAD

DELOVNA DOBA	10 LET		20 LET		30 LET		SKUPNA	
	ŠT.	DIN	ŠT.	DIN	ŠT.	DIN	ŠT.	DIN
TOZD DSSS OZD								
TOZD PREDILNICA METLIKA	20	22000	10	20000	3	8400	33	50400
TOZO TKANINA NOVO MESTO	40	44000	50	100000	15	42000	105	186000
TOZD KONFEKCIJA NOVO MESTO	20	22000	3	6000			23	28000
TOZD KONFEKCIJA VINICA	13	14300	6	12000			19	26300
TOZD KONFEKCIJA TREBINJE	9	9900	11	22000	1	2800	21	34700
TOZD TRGOVINA	4	4400	2	4000			6	8400
DELOVNA SKUPNOST SKUP. SLUŽB	20	22000	11	22000	2	5600	33	49600
OZD NOVOTEKS	126	138600	93	186000	21	58800	240	383400

LETOS: 87 MILIJONOV STEKLENIC ZA PIVO PREMALO

Steklenic pri nas še ne znamo vračati v kroženje med industrijo, trgovino in potrošnikom. Zato bo letos primanjkovalo v državi kar 87 milijonov steklenic za pivo, od tega 15 odst. v slovenskih pivovarnah. Steklenic manjka Radenski, Rogaški, oljarnam in industriji brezalkoholnih pijač. Odkupne cene steklenic niso spodbudne, ponekod so pri jemanju steklenic še vse preveč izbirčni, steklene črepinje pa tudi nimajo prave odkupne cene. Dobro so se obnesle ponekod zbiralne akcije. Pri tem pa so milijoni kleti in podstrešij še vedno polni najrazličnejše steklene šare.

Prisrčno vabljeni k sodelovanju!

Va bimo k sodelovanju aktivne in upokojene delavke in delavci NOVOTEKSA, ki se ukvarjajo v svojem prostem času z ročnimi deli ne glede na to, ali uporabljajo za to prejo, blago, papir, usnje, les, kovino ali keramiko. Če vas veseli pletenje, vezenje, ročno tkanje, vozlanje, kleklanje, če izdelujete kakšne okrasne ali uporabne predmete ali pa ste mogoče ljubitelj umetnosti, pa parite, rezljate, dolbete ali fotografirate, prinesite svoje izdelke - z veseljem jih bomo razstavili!

V kolikor ste zbiratelj znamk, razglednic, nalepk, denarja ali z načk, če zbirate stare predme-

te, ki niso danes več v rabi, prinesite to, kar je v vaši zbirki po vaše najlepše in najvrednejše: razstavite na naši razstavi v počastitev 30-letnice delavskega samoupravljanja! Morda se bodo tudi drugi navdušili in vas posnemali ter postali zbiratelji.

Če ste lovec ali ribič pa se ponašate z lovskimi trofejami - pokažite nam jih, z zanimanjem si jih bomo ogledali!

Dosti ljubezni, znanja, vztrajnosti in truda vlagajo posamezniki, da svoj prosti čas bogatijo z izdelovanjem ali z zbiranjem različnih predmetov. Veselili se bomo, če se bomo z uspehi posameznikov seznanili tudi mi.

Odločite se in prijavite predmete, ki jih nameravate razstavljati, vašim sodelavcem ki jih tu navajamo in so člani odbora za organizacijo te razstave. To so:

V TKANINI: Petric Anica, Štanfelj Darko in Sitar Vesna;

V DSS: Petrič Mira in Štravs Jožica;

V KONFEKCIJI: Mitag Jože, Rut Lidija in Židanik Zdenka.

Razstava bo uspela - to nam zagotavlja mladina Novoteksa, ki je pred poldrugim letom podobno razstavo že organizirala v počastitev mednarodnega praznika žena. Odziv razstavljalcev in odmev zaposlenih delavcev, ki so si z odobravanjem ogledali

razstavljenе ekspozate, je bil proti pričakovanju dober. To je spodbudilo mladino, da bo letos organizirala podobno razstavo v času od 25. do vključno 28. avgusta. To je v mesecu ko praznujemo delavci Novoteksa dva pomembna datuma: 15. avgust, rojstni dan Novoteksa, in 30. avgust, ko so pred 30 leti delavci Novoteksa sprejeli načelo politike samoupravljanja in izvolili svoj prvi delavski svet.

Razstava bo lepša in bogatejša, če bomo sodelovali prav vsi - ki imamo kaj pokazati. Zato vas vabimo k sodelovanju, da tako počastimo oba naša praznika!

OO ZSMS Tkanina, Konfekcija I in DSSS

Podelitev priznanj krvodajalcem

Novoteksovi krvodajalci smo skupaj s krajevno skupnostjo Bršljin praznovali 4. junij, dan krvodajalcev skromno, toda zelo pristrčno. V osnovni šoli v Bršljini smo se zbrali vsi krvodajalci iz KS in DO, ki delajo na tem področju. Člani podmladka Rdečega križa so pripravili pristrčen program. O humanosti krvodajalcev je spregovoril predsednik predsedstva obč. odbora RK Danilo Kovačič. Dejal je, da je darovanje krvi res humano dejanje, obenem pa je pozval še ostale člane naše družbe k tej humanosti. Želja nas vseh je, da je ta akcija množična, da nas sodeluje čim

več, vsak zdrav občan naj bi bil tudi krvodajalec, ker le na ta način bomo zagotovili dovolj te dragocene tekočine, za hitrejšo okrevanje bolnih ljudi – pogosto pa tudi za reševanje življenj. S podelitvijo odlikovanj na skupni proslavi v KS dokazujemo, da je delavec v DO in krajan eno. Sodelovanje postaja vedno tesnejše, akcije vodimo skupaj, kar je veliko bolj enostavno in bolj ekonomično.

Zahvaljujemo se tov. Pavli Avbar za nesebično sodelovanje in skrb, ki jo je prevzela ob organiziranju te proslave, kot predsednica Rdečega križa KO Bršljin.

Podeljenih je bilo veliko priznanj za 5, 10, 15 in 20-kratno darovanje krvi.

Iz Novoteksa so odlikovanja prejeli naslednji delavci:

Za 5-krat darovano kri:

1. Prešeren Marija, 2. Jerič Fani, 3. Dobovičnik Marija, 4. Palčar Fani, 5. Žagar Metod, 6. Staniša Ivan, 7. Golobič Marija, 8. Škulj Rozi-Medle, 9. Gazvoda Rudi, 10. Opalk Martina, 11. Mohor Slavka, 12. Žučag Drago, 13. Glinšek Jožica, 14. Bublik Dušana, 15. Fideršek Majda, 16. Kovačič Milena, 17. Gorenc Jože, 18. Kučič Fuada, 19. Furman Marija, 20. Kužnik Anica, 21. Božič Franc.

Za 10-krat darovano kri:

1. Drenik Pavla, 2. Muren Jože, 3. Bukovec Peter, 4. Radovanovič Milan, 5. Malešič Branko, 6. Potočar Anica, 7. Šuštar Gabrijela, 8. Hočevar Antonija, 9. Mohor Mirko, 10. Kotnik Zdenko, 11. Osolnik Ana, 12. Vidrih Majda, 13. Vavpotič Drago, 14. Fink Danica, 15. Pangre Pavla, 16. Mlakar Jožica, 17. Novak Ludva, 18. Bajec Mirko, 19. Kovšca Franc.

Za 15-krat darovano kri:

1. Hribar Vinko, 2. Rozman Jože, 3. Geržič Milan, 4. Šmalc Ivanka, 5. Koračin Martina, 6. Anžlovar Stanko, 7. Kranjčič Štefka, 8. Filip Tine, 9. Zatkovič Milivoj, 10. Florjančič Joža

Za 20-krat darovano kri:

1. Pintar Franc, 2. Cesar Anica, 3. Krhač Janja, 4. Stipič Avguštna, 5. Kavšek Jože, 6. Kralj Ana, 7. Šenica Vida, 8. Božič Milka, 9. Korče Marija, 10. Rajk Mile, 11. Murgelj Franc, 12. Tomšič Cveta, 13. Dravinec Slavko, 14. Može Martin, 15. Mitak Brane.

Hvala vam, drage tovarišice in tovariši krvodajalci!

ANA BARTELJ,
predsednica
aktiva RK NOVOTEKS

Med zadnjim podeljevanjem priznanje Rdečega križa v krajevni skupnosti Bršljin.

19 litrov krvi za tiste, ki so jo potrebovali za svoje zdravje...

To naj bi bil naslov za spodbudo vsakega krvodajalca, ki daruje kri nepoznanemu človeku. S tem bo rešil enemu življenje. Kri je nenaдомestljivo zdravilo, ki se nadomesti samo s človekoljubnim dejanjem. Daj svojo kri, ne misli samo nase!

Že v naslovu sem vam povedal, da imamo v kolektivu članke, ki so nas prehiteli tako v rednem dajanju krvi, kot tudi v organiziranju te akcije. Mogoče kateri od mlajših članov ne pozna našega Danila Kovačiča. Ne vedo, kaj je s svojim delom prispeval pri tej humani organizaciji. Bil je tisti, ki je organiziral delo, da Novoteks presega zastavljene plane dajanja krvi. Organiziral je tudi izmenjavo krvodajalcev v Mariboru, Varaždinu in drugod. Vse to je zahtevalo veliko dela, ki ga je naš Danilo uspešno organiziral in izpeljal tako, kot je bilo potrebno.

Naša velika skupina krvodajalcev ni nastala sama. To se

vsi zavedamo. Tako tisti, ki so kri dali prvič, kot tudi mi, ki smo jo že večkrat. Potrebna je bila organiziranost.

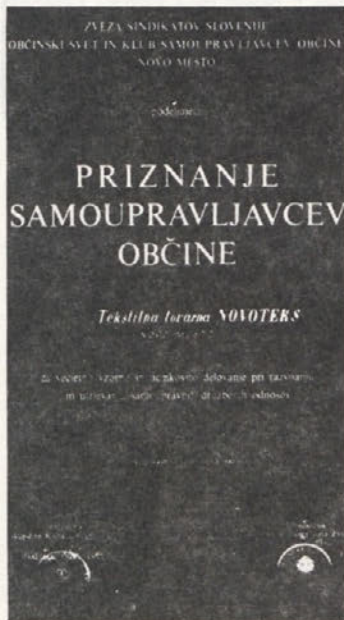
Naj v skromnih besedah predstavim našega Danila Kovačiča. Je poslovni sekretar de-

lovne organizacije Novoteks, predsednik občinskega odbora RK, nosilec mnogih priznanj, ki jih je dobil za svoje dolgoletno delovanje na vseh področjih kjer je bilo potrebno.

ALOJZ BLAŽIČ,
krvodajalec

Danilo Kovačič izroča priznanje zaslužnim krvodajalcem iz KS Bršljin in iz naše delovne organizacije.

Odlikovancem samoupravljanja čestitamo!

Na proslavi dneva samoupravljalcev in tridesete obletnice samoupravljanja, ki je bila 27. junija v veliki dvorani doma JLA, je bila tudi slavnostna podelitev plaket samoupravljalcev. Ta priznanja so letos prvič podeljevali. Med odlikovanci je bila tudi delovna organizacija Novoteks, ki je prva na Dolenjskem sprejela načela samoupravljanja.

Razen delovne organizacije Novoteks so prejeli plaketo in priznanja samoupravljalcev tudi trije naši delavci: Milan Jakše, Peter Kumer in Franc Pavlin.

V obrazloženju piše, da so plakete in pismena priznanja prejeli za večletno vzorno in učinkovito delovanje pri razvijanju in utrjevanju samoupravnih družbenih odnosov.

Vsem odlikovancem iskreno čestitamo!

UREDNIŠKI ODBOR

Rimljani

Poleg Grkov so bili Rimljani najpomembnejši kulturni narod v starem svetu. Njihova zgodovina se začne z ustanovitvijo glavnega mesta Rim leta 753 pred našim štetjem.

V znanosti in umetnosti so Rimljani posnemali Grke. Rimsko umetnost in kultura je nadaljevanje grške. Tudi oblačila so Rimljani povzeli od Grkov. Grškemu hitonu je ustrezala rimska TUNIKA. Moška tunika, ki so jo nosili tudi sužnji in delavci, je bila brezrokavna halja, v pasu prepasana in je segala do kolen. Bila je iz tanke, fine volnene tkanine v različnih barvah, največkrat so bile bele. Nosili so jo le doma. Plemiči in senatorji so nosili dolgo tuniko do gležnjev; imenovali so jo TALARIS.

TOGA je bila volneno ogrinjalo, ki so ga ovijali okoli telesa. Bila je ovalne oblike; njena dolžina je bila petkrat, širina pa štirikrat daljša od osebe, ki jo je nosila. Njen daljši konec je dvakrat ovijal telo in je segal do stopal. Toga je bila navado bela.

Z rdečimi ali vijoličastim trakom obrobljene toge so nosili senatorji in visoki državni uradniki. Kadar so žalovali, so nosili temnejše toge, običajno rjave, v veliki žalosti pa so si s togo pokrivali glave.

V dolgi dobi se toga ni razvila v speti plašč; niti igla, niti spornica se nista dotikali blaga.

Rimljanke so tudi nosile TUNIKO. Bile so iz najfinejše volne v različnih barvah, posebno priljubljena pa je bila rumena barva. To je bila obleka samo za dom. Ko so šle po opravkih, so oblekle čez tuniko še ŠTOLQ povrh pa oviti plašč PALLA.

Pod tuniko je nosila Rimljanke neke vrste ruto ali ovoj, ki naj bi dal prsim lepo obliko.

Štola je kasneje predstavljala družabno obleko z bogatejšim okrasom in finejšo kvaliteto blaga. V njej je bogata Rimljanke predstavljala damo. Pozneje sta bili tunika in štola iz čiste svile. Svila je bila vedno draga tkanina, ki so jo uvažali iz Kitajske. Čez vrto glave gorske prelaze, mimo globokih prepadov in skozi težko prehodne puščave centralne Azije so se vlekli karavane z dragocenim tovorom svile od kitajskega

zidu do prvih rimskih postojank v Mali Aziji. Potovanja so trajala po več mesecev. To pot so imenovali „svileno pot“, katero še danes označujejo novejši zemljevidi.

Svila je bila različno barvana. Na reliefih, stenskih slikarjih izkopanih vil v Pompejih, letovišču bogatih Rimljanov vidimo, s kakim izbranim okusom so se oblačile Rimljanke.

Pokrival Rimljani niso nosili. Bolj pozorni so bili na frizuro, le da je bila preprostejša od Grške.

Obuvali so sandale, imeli pa so tudi že škornje.

Skopski avtobusi za tujino

Iz skopske tovame avtomobilov „1. oktombri“ bodo v kratkem prodali kupcem iz Iraka, Poljske, Egipta, Grčije in nekaterih drugih držav 500 avtobusov, kar je tretjina letošnje proizvodnje. V obdobju 1981–1985 planirajo v Skopju proizvodnjo 2400 avtobusov na leto.

Vpliv rimske nošnje na sodobno oblačenje.

Kar precej se selimo

Letos aprila se je v Slovenijo priselilo 957 prebivalcev, kar je sicer 8 % več kot v marcu, a kar 21 % manj kot v letošnjem januarju. Od tega se je iz drugih republik priselilo v SR Slovenijo 925 prebivalcev, iz tujine pa 32 (ali prav toliko kot lani aprila).

Iz Slovenije pa se je letos aprila izselilo kar 657 prebivalcev, kar je 18 % več kot marca letos in kar 49 % več kot aprila lani. V druge jugoslovanske republike se je v tem mesecu izselilo 588 prebivalcev, v tujino pa 69.

Kaj bomo oblekli v tem poletju?

Elegantnejša oblačila za mesto in službo so predvsem v črno-beli in modro-beli kombinaciji ter v malina rdeči barvi. Zelo modne so bele barve iz pikeja s šalovratnikom, kratkimi rokavi z zavihki.

Teksaški platno se ponovno uporablja za krila, hlače in „šorts“; je veliko belih bluzonov, podloženih s frotirjem.

Oblučila za mlade spominjajo na petdeseta leta: ribiške hlače, široko (krožnih) krila na

preklop, pod katerimi se nosi „šorts“, obleke z globokim V izrezom na hrbtu. V teh modelih se pojavlja turkizna, modra, močna roza, zelena, rdeča, oranžna, vijoličasta, ciklama in rumena barva.

Ženske od 30 let naprej lahko oblečejo obleke iz jerseja v belomodri in belo-črni kombinaciji, bele obleke iz lahke volne, bluze iz sintetičnega „krep de šina“ (kitajska svila) z V izrezom, pretežno v nenihi pastelnih barvah.

Glavni material je „seersucker“ (sirsaker, zmečkana bombažna tkanina), popelin, pike, frotir in lahek jersey. V teh materialih so blejzerji, dvodelne obleke, krila in hlače.

Za najstniški in 20 letni svet so še vedno aktualni kombinizoni, T – majice v pastelnih barvah, bele platnene pike obleke v stilu tenis oblačila ter oblačila, inspirirana z indijanskimi motivi. Aktualni so polivinilasti in plastificirani bluzoni.

Hlače so kratke: „šorts“, bermuda, ki segajo preko kolen in imajo ob strani rezporek (stil Marilyn Monroe), tim. „beggy“ (begi) hlače ali „korenček“, preko stegen in bokov so ohlapne široke, proti dolžini se zožajo, tako da se vsedejo za gleženj.

Te hlače so narejene iz izpranega jeansa, svetlomodrega in roza popelina ali platna.

Pojavljajo se tudi črte in karo, v bombažnem materialu.

Med najdragocenejšimi spomini našega sodelavca Ivana Ivkoviča, nekdanjega mornarja na GALEBU, je prav gotovo zgornja fotografija: 9. februarja 1955 se je predsednik Tito na šolski ladji Galeb na odprtem morju blizu otoka Visa za spomin fotografiral z mornarji in oficirji, ki so ga spremljali na tem velikem „potovanju miru“.

Ob 25. obletnici potovanja v službi miru in sožitja med narodi sveta

Hujemo po Rdečem morju. Rdeče morje se razteza od Afrike do Arabije. Morje je bilo zelo mirno, kot da bi vedelo, da po njemu pluje Galeb in na njem tovariš Tito na svoji veliki poti miru.

Vsak naslednji dan je lepši od predhodnega. Sonce je vse radosnejše s toplino. Sončimo in tuširamo se na palubi v bližini tovariša Tita, ki večina dneva preživi na palubi z ostalim spremstvom.

Ob večerih je najlepše; nad nami luna, ki z medlo svetlobo riše sence v morju in lahek piš vetra nam dobro dene. Na palubi moranirška glasba na pihala ali orkester, vse to je prispevalo k razpoloženju in nepozabnosti trenutka. Vsak dan je bilo topleje in ko smo zapluli v Arabsko morje, je bilo že vroče.

Deseti dan naše plovbe — okoli nas je pravo poletje. Nehote smo v mislih v domovini. Kako radi bi odstopili višek toplote in je drage volje podarili našim ljudem, ki se sedaj stiskajo okoli peči in gledajo skozi okno v sneg in ledene sveče, ki visijo s stlemen.

Celina, mimo katere plujemo, je Arabija — Galeb si utira pot med otoki do Adena ogledujemo si velike rafinerije in naftne rezervoarje. Bližamo se slovesno skrašenemu pristanišču, kjer tovariša Tita pozdravlja velika množica ljudi. Ljudje skandirajo, pojejo, ploskajo —

od vsega smo razumeli samo dve besedi: TITO in JUGOSLAVIJA. Na našo ladjo je prišel guverner mesta Aden, izrekel dobrodošlico maršalu Titu in mu zaželel srečno pot v misiji miru in sodelovanja med narodi. Pozdravne topovske salve so paralele zraku nad Adenom. Tudi mi smo odzdravili s topovskimi salvami.

Tovariš Tito je zelo razpoložen odzdravljaj množici, vse dokler nismo zapustili pristanišča in zarezali brazdo proti Indiji, do katere je potrebno prepluti še blizu 1700 milj. Še vedno smo v Arabskem morju ki pa nič več ni mirno; pošteno nas je namučilo, saj nas je premetovalo ves dan. Prestali smo naporen dan, premagali smo velike valove, ki so nas neusmiljeno premetavali in zalivali palubo. Pluli smo naprej, valovi nas niso mogli zadržati.

Posebno težko je bilo za naše rušilce, ker so manjši od Galeba, pa jih je še bolj premetavalo kot nas. Pogumno so se prebijali po razburkanem morju in se niso oddaljevali od predpisane dolžine od Galeba. Pred nočjo je bilo lažje, morje se je umirilo tako da smo se odpočili. Ob zarji je bilo morje mirno in ga je bilo lepo opazovati. V tem opažanju smo v bližini naše ladje opazili velikega kita, v višino je spuščal mogočne curke vode, kot da nas je tudi on prišel pozdravit. Tovariš Tito z ostalimi

na ladji opazuje, kako se kit igra na površini in izginja v globino. Vse to je posnel na filmski trak, kot tudi vse ostalo, kar je pritegnilo njegovo pozornost.

Plujemo po Indijskem morju in vse bliže smo Indiji. Vročina je vse večja, spanje pred polnočjo ni mogoče. Od časa do časa nas malo premetava da ne bi pozabili da smo na morju. Sončenja je na pretek, postajamo vse bolj črni in veselimo se prvega pristanišča, v katerega bomo vpluli.

16. decembra po 16 dneh in nočeh plovbe se nam na obzorju prikaže Indija. Bližamo se mestu Bombaj, kjer nas že težko pričakujejo. Nasproti nam

plujejo indijski rušilci, pozdravljajo nas s topovskimi salvami in z robnimi pozdravi mornarjev.

Z Galeba odzdravljamo na enak način ter v spremstvu indijskih rušilcev plujemo v pristanišče, okrašeno s slavoloki, transparenti, zastavami in zastavicami ter velikim številom ljudi, ki pozdravljajo našo eskadro in tovariša Tita. Okoli 10. ure je tovariš Tito s spremstvom stopil na indijska tla, kjer ga je pozdravil premijer Indije Nehru (oče Indire Gandi) z najvišjimi predstavniki Indije. Prav tako so bili na obali tudi predstavniki našega konzulata v Indiji; prišli so pozdraviti tovariša Tita in spremstvo.

Srečanje je bilo zelo pri srčno. V spremstvu premiera Nehruja je tovariš Tito naredil obvezen pozdrav častne čete in bojni zastavi Indije ter ob pozdravljanju množic v spremstvu gostiteljev nadaljeval pot v glavno mesto Indije, v New Delhii, kjer mu je bil pripravljen pri srčen sprejem.

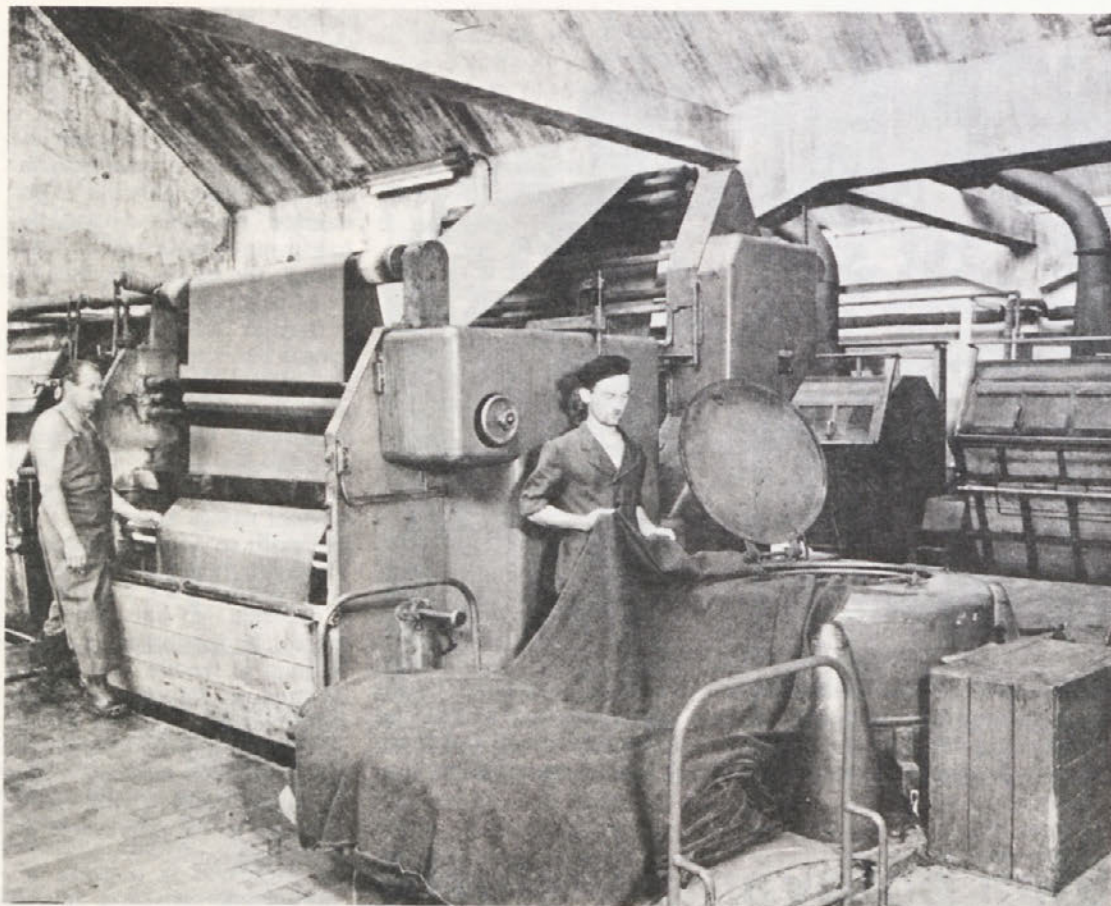
Tudi mornarji smo po 16 dneh plovbe stopili na trdna tla Indije. Ogledovali smo si pristaniško mesto Bombay, o čemer bi želel še nadaljevati in vas bralce seznaniti s potjo naprej do Kalkute, kjer smo skupaj s tovarišem Titom in Nehrujem praznovali novo leto 1955, nato z nadaljevanjem poti proti Burmi in s srečanjem z Unujem ter prvim srečanjem z Naserjem na poti proti domu.

Za izvoz: 8000 ton jeseniških žebeljev

V jeseniški Železarni nosi Žebeljarna med TOZD največje breme izvoza, saj odpade nanjo kar 40 do 50 % celotnega izvoza železarne. Tako bodo letos izvozili 8000 ton žičnikov ter pri tem dosegli 3 milijone dolarjev dohodka.

Prizorček iz ladijske mehanične delavnice (1955)

Pogled v prostore nekdanje apreture – na tem mestu je zdaj nova tkalnica.

Spomini na skoraj četrto stoletje dela v NOVOTEKSU

Ko sem se poslavljaj iz Novoteksa, so me naprostiti, da napišem nekaj spominov na moja prva leta v tej tovarni. Štiriindvajset let, kolikor časa sem delal v Novoteksu, sicer ni posebno dolga doba. Toda v tem času

PIŠE JOŽE UDOVIČ

so se v tovarni dogodile zelo velike spremembe. Iz majhne tovarne, ki je bila opremljena s stroji, ki bi preje sodili v kak tehnični muzej kakor pa v proizvodnjo, smo se razvili v eno najsodobnejših tekstilnih tovarn v Jugoslaviji.

V tem času se je dogodilo toliko važnih dogodkov, ki gredo v pozabo tudi pri starih delavcih, mlajši pa si sploh ne morejo zamisliti, v kakšnih pogojih smo takrat delali.

Leta 1956 sem prišel v Novo teks za vodjo strojne delavnice. Takrat je Novoteks imel tri proizvodne obrate: predilnico z barvarno, tkalnico s pripravo in apreturo. Razen tega je bil še zunanji obrat, ki je skrbel za popravila strojev v proizvodnih obratih, za popravila objektov, proizvodnjo pare in transport.

Imeli smo tudi menzo, ki je skrbela za prehrano delavcev.

V Novoteksu je bilo takrat zaposlenih okrog 400 delavcev. Izdelovali smo predvsem tkanine iz mikane preje, katero smo predli v lastni predilnici. Pričeli pa smo izdelovati tudi tkanine iz česane preje. To smo dobivali predvsem iz uvoza in le manjše količine iz domačih tovarn. Predilnic česane preje je bilo takrat v Jugoslaviji zelo malo.

Naj opišem kako so bili naši obrati, kot smo tokrat imenovali sedanje delovne enote, opremljeni in kaj se je v njih izdelovalo.

Za izdelavo mikane preje smo kupovali surovo volno. To so morali najprej sortirati, nato pa prati na leviatanu. Oprano volno so v barvarni barvali v dveh primitivnih lesenih barvalnih kadeh. S centrifugo so iz barvane volne izcelili vodo ter posušili. Tako pripravljeno volno so nato mešali z umetnimi tekstilnimi vlakni, največ s cel vlakni in vlakni, ki smo jih dobili s trganjem krp. Na treh mikalnikih so to mešanico predelali v predprejo, to pa na štirih selfaktorjih v prejo.

V pripravi tkalnice so to prejo posukali in dvojili ter jo pri-

pravili za votek ali osnovo bodoče tkanine. Osnovo so navijali na dveh snovalih. Tako pripravljeno prejo so v tkalnici tkali na 50 statvah.

Surovo odtkano blago so nato plemenitili v apreturi, kjer so imeli 2 pramenska pralna stroja, 2 barvalna stroja, 2 valjki, dekatirni in sušilni stroj, likalnik, 2 strižna stroja ter centrifugo za ožemanje opranega blaga

Delo na statvah, starih nad 30 let . . .

Z izjemo nekaterih so bili vsi stroji zelo stari in znešeni iz vseh vetrov. Osnovo predilnice pa so tvorili nacionalizirani stroji tovarnarja Josipa Penca in podarjeni stroji tovarnarja Joška Povha iz Novega mesta. Zlasti stare so bile statve. Imeli smo statve znamke „Schoencher“, ki so bile najstarejše Statve znamke „Schwabe“ tudi niso bile dosti mlajše. Njihova poprečna starost je bila preko 30 let. Razen tega so bile te statve različnih letnikov izdelave in različnih širin, tako da smo pri tkanju morali uporabljati osnovne valje različnih širin. Zaradi tega je večkrat prišlo do pomanjkanja določenih dolžin valjev. Zato so v strojni

delavnici izdelali posebne osnovne valje, katerih ena stranica se je premikala s pomočjo navoja. Tudi enaki deli posameznih strojev so bili različnih dimenzij, tako da nismo mogli vnaprej izdelovati rezervnih delov, ker nismo vedeli, na katerem stroju se bo del pokvaril. Vedno pa smo imeli na zalogi potrebne odlitke, da smo pokvarjen ali zlomljen del izdelali.

Za radi starosti so bili stroji potrebni stalnega popravila. Manjša popravila so opravljali tako kot sedaj vzdrževalci strojev in njihovi pomočniki, ki smo jih takrat imenovali mojstri oz. podmojstri. Večja popravila pa so opravljali v delavnicah zunanjega obrata.

Zunanji obrat je imel naslednje oddelke: strojno, električno in mizarsko delavnico, kotlarino, transport in gradbeno skupino.

Prvi rezkalni stroj v Novem mestu

Strojna delavnica je bila za takratne razmere zelo dobro opremljena. Imeli smo dve stružnici, dva vrtnalna stroja, rezkalni stroj, ki je bil takrat edini v Novem mestu, avtogenski in električni aparat ter dva bursilna stroja. Imeli smo tudi dobro opremljeno kovačnico, saj smo morali običajno sami izdelati potrebne odkovke za pokvarjene strojne dele. Tudi z ročnim orodjem smo bili običajno dobro založeni. Večje težave pa nam je delala nabava potrebnega materiala. Električna delavnica je imela vrtnalni stroj in najnujnejše merilne instrumente. Nekaj priprav, kot n. pr. za previjanje elektromotorjev itd. so si izdelali sami. Še skromnejša je bila oprema mizarske delavnice. Poleg ročnega orodja so imeli le cirkularno žago.

Dosti boljše ni bilo stanje v transportu. Razen starega osebnega avtomobila so imeli še dva tovarna avtomobila. Z novim avtomobilom TAM – Pionir so v glavnem prevažali volno iz železniške postaje Novo mesto oz. skladišč. Prevozov našega blaga kupcem „na dom“ je bilo bolj malo. Naloga starega Chewrolleta, ki smo ga imenovali „Šavro“ pa je bila v glavnem prevoz premoega iz novomeške železniške postaje, včasih pa tudi iz premogovnika na domače dvorišče.

V kotlarni je bil montiran parni kotel, ki je nosil častljivo letnico rojstva 1899. Kurjači kotla so morali v potu svojega obraza stalno metati premog v njegovo nenasitno žrelo. Po-

(Nadaljevanje na 13. str.)

možni kurjač pa je moral prav pohiteti, da je iz skladišča do kotla navozil dovolj premoga. Tudi pepelj je moral biti zelo marljiv, da je sprti odpeljal ves pepel in ogorke na odkladališče, ki je bilo pri menzi.

Kot sem že omenil, smo imeli takrat v proizvodnih obratih v glavnem samo stare in izrabljene stroje. Njihovo vzdrževanje je terjalo veliko truda in iznajdljivosti. Zaradi obrabljenosti so se stalno lomili razni deli. Te je bilo potrebno čimprej popraviti ali zamenjati z novimi. Takratne potrebe po tekstilnih izdelkih so bile ogromne zaradi komaj končane vojne. Da bi prebivalstvu nudili čimveč tekstilnih izdelkov so bili proizvodni načrti zelo napeti in niso dopuščali kakšnih večjih izpadov v proizvodnji.

Tri dni in noči za popravilo mikalnika . . .

Nekoč je delavec v strojni delavnici, sedaj že pokojni Tone Staniša, delal nepretrgoma tri dni in tri noči, da je izdelal nov del za mikalnik. Mikalniki so bili takrat ozko grlo v proizvodnji. Drugo in tretjo noč je Tone spal le po nekaj ur kar v delavnici. Vratarju je naročil, da ga je po dveh ali treh urah zbudil, da je nadaljeval delo.

Kot že povedano, smo imeli v barvarni primitivne lesene barvarne kadi za barvanje volnenih in umetnih vlaken. Zato so bila barvna vlakna, ki smo jih po istih receptih barvali v več partijah, pobarvana neenakomerno. Če so bile v izdelavi večje količine preje oziroma blaga, je bilo to kaj neprijetno, saj kupec čisto ni dobil takega blaga, kot ga je naročil. Za to smo s dogovorili da sami izdelamo moderen aparat za barvanje iz nerjaveče pločevine. Deviznih sredstev in dovoljenja za uvoz takega aparata seveda nismo dobili.

Takratni obratovodja aperture Janez Novak si je ogledal tak barvalni aparat v neki makedonski tovarni. Napravil je potrebne skice, dobil najnujnejše mere, doma pa je izdelal načrt. Začel se je lov za potrebnim materialom. S težavo smo na Jesenicah dobili potrebno nerjavečo pločevino in osi. Ker je bilo pločevine več kot smo jo rabili, smo se dogovorili, da poleg velikega barvalnega aparata izdelamo še manjšega, ki nam bo služil za barvanje vzorčnih partij. V Litostroju so pločevino razrezali na določene mere in jo skrivili na potrebne profile. Ker naši varilci niso bili usposobljeni za varjenje nerjavečega jekla, nam je barvalno kad

zvaril varilec iz ljubljanskega Zavoda za varilno tehniko. Ostale dele aparata smo izdelali sami. Tako smo imeli enega najmodernejših barvalnih aparatov v Jugoslaviji. Barvalni aparat nam je dobro služil, vse dokler nismo prenehali z izdelavo mikane preje.

Zmogljivost novega barvalnega aparata je bila veliko večja kot obeh starih barvalnih kadi. Delo pa je bilo tudi mnogo lažje, saj so barvano volno iz aparata dvigali z dvigalom, medtem ko jo je bilo poprej potrebno zmetati iz starih kadi ročno. Kar pa je najbolj važno, pri enaki volni in enaki recepturi barva pobarvanih vlaken ni odstopala.

Uspeh pri prvem, doma izdelanem stroju je spodbudil. Pri-

čeli smo razmišljati o novih strojih, ki so nam manjkali zlasti v aperturi. Nabava strojev iz inozemstva ni prišla v poštev, ker nismo imeli potrebnih deviz. Prav tako je bilo tudi skoro nemogoče priti do potrebnih uvoznih dovoljenj. Zato smo bili odvisni le od sebe in lastne iznajdljivosti.

Za barvalnim še domač krčilni stroj

Pri izdelavi velurja je večkrat prišlo do neenakega krčenja po širini. Izdelali smo raztezalni stroj. Skozi stroj je teklo enakomerno napeto blago, ki se je z infra rdečimi grelci hitro posušilo in obdržalo enakomerno širino.

Sušilni stroj, ki smo ga imeli, je bil izdelan za sušenje mikanih tkanin. Sušenje česanih tkanin na tem stroju je povzročalo preveliko nategovanje tkanin. Pri pranju je prišlo do prevelikega krčenja. Zato smo po lastnih zamislih izdelali krčilni stroj za česane tkanine.

Spomnim se, da je nekega dne prišel v strojno delavnico tovariš Novak in povedal, da v aperturi potrebujejo stroj, ki bo česane tkanine krčil in obenem sušil. Povedal mi je, da take stroje izdelujejo v Veliki Britaniji in Nemčiji, vendar uvoz ne pride v poštev. Skico z glavnimi deli in merami je izdelal sam.

(Nadaljevanje prihodnjič)

Kadrovska evidenca prehaja z ročne obdelave na avtomatsko obdelavo

Kadrovska služba si v organizacijah združenega dela lahko olajša delo z računalnikom. Z računalnikom lahko delamo razen preglede, primerjalne analize, ki so potrebne pri strokovnem delu kadrovske službe. Sedanja kadrovska evidenca je mnogo preskromna in ni usklajena z zakonom o evidencah, niti ne z zakonom o združenem delu.

Iz sedanjih podatkov, ki se na voljo v kadrovske službi, je otežkočena izdelava zahtevnejših statistik, pa tudi izpolnjevanje drugih obveznosti vzame preveč časa zaradi pomanjkljivih evidenc.

Zunanje institucije, kot so zavod za statistiko, družbeno politične skupnosti in zavod za zaposlovanje zahtevajo vedno več kadrovske podatke, zato je potrebno za zbiranje določenih podatkov organizirati več delavcev, kar pa ni poceni. Podatke dobijo iz osebnih map delavcev, delavskih knjižic, osebnih kartonov (ki so največkrat pomanjkljivi), večkrat pa se je potrebno pogovoriti osebno z delavcem.

Večkratno zbiranje podatkov v TO je zamudno in drago, zato je delo na ravni DO otežkočeno.

Nujno je, da pripravimo vse potrebno, da se kadrovska evidenca na ravni DO izpopolni in dopolni tako, da bo primerljiva z avtomatsko obdelavo. Ugodnosti, ki nam jih nudi računalnik, so:

— pomaga nam pri zbiranju podatkov, ki so potrebni za izdelavo planov kadrov, sprem-

ljanju fluktuacije in pd.; pomaga nam še

- pri analiziranju socialnega stanja delavcev,
- pri zbiranju podatkov za samoupravne organe in
- pri zbiranju podatkov za izdelavo raznih statističnih poročil.

Vprašalnik „popisni list delavca“ je prilagojen računalniški obdelavi podatkov in je predloga za luknjanje kartic ali za prenos podatkov na sodobnejše medije vhoda podatkov v računalnik.

Potrebna bo obširna akcija, ki je v TO in v DSSS že v teku. Za pravilno izpolnitev vprašalnika so odgovorni izvajalci zbiranja podatkov v TO in DSSS. Zbiranje podatkov usmerja in koordinira vodja projekta kadrovske evidenc v službi CAOP.

Ko bodo vsi podatki zbrani in opremljeni z ustreznimi šiframi, bodo preneseni na računal-

nik (predviden rok je 31. oktober 1980).

Prenos podatkov na računalnik pa bo smiselno samo takrat, ko bomo vse informacije o spremembah ažurno sporočali v kadrovske službe. Posluževali se bomo obrazca „spremembe v matični datoteki delavcev“. V obrazec vpisujemo npr. spremembe bivališča, priimka, številca družinskih članov in tudi datum odhoda iz DO.

Prispevajte s pravočasnim javljanjem vseh sprememb v pisarnah org. enot v TO, DSSS pa v kadrovske službi in s tem opravite smiselnost uvedbe avtomatske obdelave podatkov! Uvedba avtomatske obdelave podatkov v kadrovske službi je kvaliteten premik na področju te službe, spremlja pa ga tudi velik prihranek časa.

MARIJA TRAVIŽAN,
inž. org.

Piše PETER KUMER

Zapustili smo Karlovac. Po glavni cesti smo nadaljevali pot proti Cerovcu. Pot se je vlekla, ker je bilo precej vroče sonce in na asfaltu se kar niso hoteli obračati kilometri. V Cerovcu se ustavi avto iz nasprotne smeri, iz avta izstopi znanec tovariša Danila. To je bil Andrija Borovčak iz Karlovca. Takoj nas je povabil na kozarec v bližno krčmo. Naročili smo in stekel je pogovor o tem, kje naj nadaljujemo pot, da bi se izognili glavni cesti. S pomočjo gostilničarke in Danilovega znanca smo ugotovili, da je najprimerneje, če jo mahnejo preko Babine gore. Malo smo še počivali, poslovili smo se sod novega prijatelja, prijazne gostilničarke in krenili naprej.

Pot nas je vodila skozi gozd, bilo je veliko lažje kot do Cerovca. Začelo je počasi deževati, ne sicer močno, pač pa vztrajno, tako da nas je kar pošteno premočilo; pot pred nami je bila še dolga in se nismo smeli ozirati na dež. Prišli smo do nekaj hiš, imena vasi se ne spominjam, to so samo redko posejane hiše po hribih. Prosil smo za požirek vode. Domačini so nas najprej gledali čudno, ko pa so videli, da smo čisto normalni popotniki, so nas takoj hoteli pogostiti s kavo in z žganjem. Beseda je dala besedo in pogovor je stekel o dneh naše slavne borbe za osvoboditev. Tukaj so ljudje veliko trpeli in bojevali so se težki boji. To je področje Korduna; mislim, da vsak pozna pesem: „Na Kordunu grob do groba“, ki sama pove vse o tej krvavi, a za nas slavni preteklosti.

Čas nam je ukazoval: pot pod noge in naprej! Poslovili smo se od prijaznih ljudi in nadaljevali pot. Dež pa ni in ni hotel nehati; šele ko smo se bližali Gačeša selu, se je zvedrilo. Srečevali smo praznično

oblečene ljudi peš in na traktorjih, ki so se vračali z narodnega zbora na Biljegu. Bližal se je večer, zato smo si morali poiskati prenočišče, zakaj tu ni bilo znancev, da bi bilo že v naprej pripravljeno. V Gačeša selu smo vprašali, kje bi dobili predsednika KS. Rekli so, da bo verjetno v vaški gostilni, ki je kak kilometer od tu naprej. No, ta kilometer so bili v resnici trije – štirje. Vsi mokri smo vstopili v gostilno. Ljudje, ki so bili v lokalni, po večini udeleženci zbora z značkami na suknjičih, so nas kar malo postrani gledali. Naročili smo pijačo, da se malo pogrejemo. Vprašali smo, kje bi bil predsednik KS. Ko smo razložili kdo smo in kakšen je naš cilj, smo zopet s pomočjo gostilničarke izvedeli, kje je. Rekli so: nekaj sto metrov naprej in zopet se je izkazalo, da je veliko dalj. Neki mladinec je na prošnjo gostilničarke šel s traktorjem povedat predsedniku, da bi želeli govoriti z njim.

Čez slabe pol ure je prišel v gostilno sin predsednika KS, da nas povabi s seboj; povedal nam je tudi, da bomo spali kar pri njih. Ko smo prišli v hišo, so nas nadvse prijazno pozdravili, kakor da se že dolgo poznamo. Predstavil se nam je gospodar Sievo Lončar, predsednik KS Vrelo-Utinja. Rekel je, da ima za nas prostor v hiši in da za nas ne pride seno vpoštev. Narezali so nam šunke in zopet je bilo na mizi obvezno žganje. Pogovarjali smo se o preteklosti in sedanjosti, gledali smo televizijo „Boško Buha“ in zares smo se počutili kot dobrodošli gostje. Ta občutek smo imeli na vsej poti, kjer smo se ustavljali. Tukaj smo tudi izvedeli, da je general Dušan Pekič, ki je govoril na BILJEGU na narodnem zboru, njihov sosed. Hitro je mineval čas in treba je bilo spat. Morali smo se spočiti, če smo hoteli zjutraj nadaljevati pot.

Spomenik na partizanskem letališču Čemernica, ki so ga obiskali naši neutrudni popotniki.

Noč je hitro minila in že smo morali vstati. Na mizi nas je že čakal zajtrk: stepena jajca, šunka in domači sir. Okrepčali smo se, vprašali koliko smo dolžni, toda o tem se gospodar ni hotel pogovarjati; ni nam preostalo drugega, kot da se lepo zahvalimo. Pokazal nam je bližnjo pot do Vrelo-Utinja, nam zaželel srečno pot in poslovili smo se od dobrega gostitelja kot prijatelji.

Vrelo-Utinje je železniška postaja za vse okoliške vasi in od tu smo jo mahnili po progi, ker je bila cesta, ki spremlja progo, zaradi dežja skoraj neprehodna. Sedaj, zjutraj je bilo lepo vreme in sonce nas je gredo skoraj preveč.

Kdor je že kdaj hodil po progi ve, da hoja po progi ni prav prijetna. Hodili smo in govorili o nepomembnih stvareh, da nam je čas hitreje mineval in da smo pozabili na progo. Počivali smo na vsaki postaji, ki so kakih 6 do 10 km oddaljene druga od druge. Srečal nas je domačin in nam pokazal bližnjico čez travnike. Šli smo po

Karlovac – Glina

tej bližnjici, ki je vodila po pašnikih, ki so bili redko porasli z brezami in to nas je spominjalo na belokranjsko pokrajino, ker nismo mogli verjeti, da je to Kordun. Na pašnikih so se pasle krave, čuvala so jih pastirice, ki so pletle ali vezle. Videle so nas in nas hitele spraševati, kaj prodajamo. Ko smo jim rekli, da nič, so se užaljeno obrnile stran. Kmalu nas je bližnjica pripeljala nazaj na progo in zopet se je začelo tisto: en korak prekratek, drugi predolg. Okoli enajstih smo prikorakali do Vrgin mosta. Tukaj smo poiskali gostilno in si naročili pasulj; sicer bi nam juha bolj prijala, vendar je tu ni. Okrepčali smo se, popili vsak svoj

brizganec, plačali račun in zopet smo morali naprej, kajti pot do cilja tega dne – do GLINE, je bila še dolga.

Od Vrgin mosta smo hodili po cesti, ki je asfaltirana in dokaj prometna. Zelo neprijetna pot – asfalt in avtomobili. Ob cesti je tekel jarek z skoraj zeleno vodo, v kateri so se oglašale žabe, tu in tam pa smo videli tudi kakšno želvo. Nekaj časa smo se pogovarjali, ko pa se je začela oglašati utrujenost, je tudi pogovor zamrl. Hodili smo tiho zatopljeni v svoje misli in opazovali kmete, ki so na obeh straneh ceste delali na razmočenih njivah in verjetno preklinjali vreme, ki je njim in nam zopet grozilo z dežjem. Pri Topuskom nas sreča patrola miličnikov, nismo dolgo hodili, ko nas doide miličniški avto in ustavi. Miličnika je zanimalo, kdo smo in kaj iščemo tod. Morali smo jim pokazati osebne izkaznice in ko smo povedali, da gremo iz Slovenije peš na Kozaro, sta nas še bolj čudno gledala. Šele ko smo jim pokazali naš žig, sta se omečila in nam verjela. Svetovala sta nam, naj gremo rajši na progo. Mi pa smo vedeli, da se po progi slabše hodi in nas to ni veselilo. Vseeno pa smo na postaji vprašali načelnika, če lahko gremo po progi, pa nam je dejal, da lahko gremo, vendar nam ne svetuje, ker je on te hoje vajen, pa ne hodi rad po progi. Zato smo hodili po progi le kaka dva kilometra in šli zopet na cesto med avtomobile. Čedalje bolj se je pripravljalo k nevihti. Prišli smo do spomenika ob cesti, našo pozornost pa je pritegnilo tudi letalo, ki je bilo parkirano blizu spomenika. Odložili smo nahrbtnike in si šli spomenik bliže ogledati. Tukaj je bilo partizansko letališče Čemernica; ime je dobilo po reki, ki teče tod mimo. Na spomeniku je zapisano: Aerobaza IV. korpusa narodnoosvobodilne vojske in partizanskih odredov Jugoslavije. Od spomladi 1944 do konca vojne.

Na to letališče so angloameriški zavezniki vozili material za NOV in odvažali ranjence na zdravljenje in otroke na šolanje v Italijo.

Po krajšem počitku smo šli naprej; ko smo prehodili le nekaj kilometrov, se je razdivjala nevihta. Morali smo si poiskati streho. Pri neki hiši smo stopili pod napušč, vendar nas je gospodar povabil v hišo. Povedali smo kam gremo in zopet je bilo na mizi žganje in kava.

Nevihta je med tem minila in morali smo naprej. Zahvalimo se in pot pod sčevlje, ker do Gline je le še daleč.

Spomini na Svetli potok

*Svet preplašen od vojne grozote,
vsak od nas čaka na dobrote,
s katerimi naj bi obdaril svet,
ko vsak dan je bolj preplašen in napet.*

*Velesila pa tekmuje,
katera od njih bolj svet strahuje,
oborožuje se do zob,
da človeštvo spravile bi v grob.*

*Enkrat vojna v Afganistanu,
drugič vojna v Pakistanu,
eni pa kot neuvrščeni,
vedno bolj smo prekaljeni.*

*Tito naš voditelj v vojni –
res, da zdaj je že pokojni,
bil voditelj naš si tak,
da na svetu ti nobeden ni bil enak.*

*Ljudstvo naše uspel si združiti,
šest republik ustanoviti,
in sedaj živimo mirno naprej,
če je treba se borimo kakor prej.*

*Indija, Egipt in ves arabski svet,
v času tvojega vodstva je bil prevzet.
Narode vsega sveta si zbral
politiko neuvrščenosti si ljudstvu dal*

*Pokazal silam si našo odločnost,
in to nam je sedaj bodočnost,
po tvoji poti bomo hodili,
če bo treba tudi se borili.*

*Odlikovanja tri prejel si kot heroj,
saj si prvi šel v osvobodilni boj
boril se s svojimi si vojaki,
mi postali bomo prav taki.*

*Tito, ti si primer človeka
katerega življenje se nikoli ne izteka,
vedno živ ostal boš in naš,
ker si odločno vodil nas.*

*Odkar obstaja naša armada,
ki vedno bolj je naša nada,
da bomo brez skrbi živeli,
tega smo vedno bolj veseli.*

*Ko sedaj zapuščamo Svetli potok
in bomo prišli domov v objem otrok,
ponosni vojaki Titove armade,
ki nam v socializmu daje nade,*

ANDREJ BURJA

Odmev akcije „1000 delavcev – sodelavcev“

Čeravno smo izbrali poseben odbor za akcijo „1000 delavcev – sodelavcev“ dokaj pozno, se je izdajateljski svet od samega začetka akcije močno angažiral za uspeh te koristne zamisli.

Tako se je že v sedmi številki glasila pojavilo 5 prispevkov, v osmi številki pa devet prispevkov novih dopisnikov. Danes objavljamo imena avtorjev in naslove teh prispevkov:

- Glasilo DO Novoteks št. 7:
1. Avtomatska obdelava podatkov, Tomaž Možina
 2. Titova štafeta, Dušanka Škedelj
 3. Mladinska delovna akcija, Dušanka Škedelj
 4. Breza, Marija Simčič

5. Predstavljamo vam trgovino Novoteks, Sarajevo

Glasilo DO Novoteks št. 8:

1. Viniška republika, Ivanka Špehar
2. Obljube se ne uresničujejo, Pavla Drenik
3. Zaključna prireditev, Tilka Hožič
4. IX. kongres GZS, Ana Bartelj
5. Prispevek k stabilizaciji, Karel Barbič
6. Strokovna ekskurzija DIT Dolenjske Anica Petrič
7. Male igre brez granica, Džemal Murga
8. ITMA novo za oplemenitenje, Marko Zupančič
9. Moko oplemenitenje tkanin, Djuro Jakšič

Prepričani smo, da bo sedaj, ko smo sestavili poseben odbor, prispevkov več in da bo glasilo resnično časopis delavcev No-

voteks in ne le peščice ljudi. Vsakega prispevka bomo veselili!

Glasilo Novoteks je vaše glasilo, zato napolnite njihove strani z vašimi prispevki. Biti obveščeni pomeni tudi obveščati. Kar veste vi, ne vedo tudi drugi. Seznanite jih s tem – mogoče se bo kdo lahko okoristil z vašim znanjem in vašimi ugotovitvami!

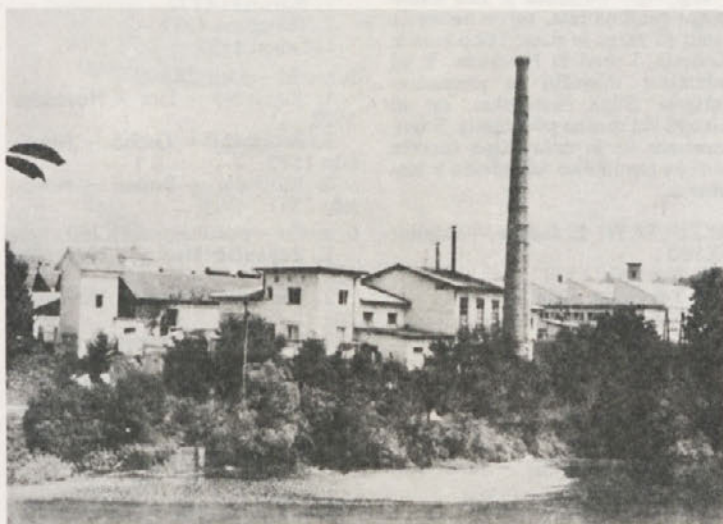

Izhodišče mora biti delo!

„... Nismo edina država, ki se dandanes srečuje z gospodarskimi težavami, vendar pa drži tudi dejstvo, da so številni vzroki za resno gospodarsko situacijo povsem subjektivni.

Izhodiščna točka v boju za ekonomsko stabilizacijo mora biti delo. Na delu temelji naš celoten družbenopolitični in družbenoekonomski sistem. Porablamo lahko le, kolikor proizvedemo – torej le toliko, kolikor delamo in zaslužimo. Pri nas je proizvodnost dela, če jo primerjamo z bolj razvitimi državami, še vedno relativno nizka. Majhna je tudi izkoriščenost proizvodnih sredstev, ki jih imamo...“

STANE DOLANČ (4. julija 1980 v Žužemberku)

Pogled na NOVOTEKS – okdica pove, da gre za fotografijo iz tovarniškega albuma... .

Razmišljanje ob analizi o „bolovanju“

Najčešči vzroki izostankov pri delu so akutna obolenja zgornjih dihal in obolenja hrbtenice.

Pri akutnih obolenjih prevladujejo infekcije zgornjih dihal, npr. prehladi in angine. Ta obolenja predstavljajo kar 18 % vse obolevnosti. Ne moremo pa jih bistveno zmanjšati. Obolevnosti bi zmanjšali le v primeru, da dvignemo človekovo zavest. Vsi vemo, da bi se prav tako pozdravili s C-vitaminom, toplim čajem in Andolom. Če pa gremo k zdravniku, nam ta more dati 2-3 dni bolniškega staleža zaradi zdravniške etike.

Me d kroničnimi obolenji prevladujejo obolenja hrbtenice. Predstavljajo 30 % vsega bolniškega staleža. Poprečno je vsak v staležu 11 dni, odstotek obolevnosti pa se vsak dan veča. Težave s hrbtenico lahko opazimo že pri zelo mladih delavcih. Zato bi morali tem bolnikom posvečati največ pozornosti. Pomagali bi jim tako, da ne bi dvigovali težkih bremen (od 10

kg naprej), naj ne bi delali osem ur stoje z veliko hoje.

Zelo veliko je nege družinskega člana in porodniške. Teh v nobenem primeru ne moremo zmanjšati.

Iz analiz je razvidno, da obolevnost narašča pri delavcih od 20 - 35 let in od 40 - 45 let. V skupini od 20 - 35 let pre-

vladuje starostna skupna od 20 - 35 let, kar je posledica velike fluktuacije in nepravilne kadrovske politike. Ko sprejmemo delavca na delo, bi morali poleg ostale dokumentacije pregledati tudi zdravstveno knjižico. V njej lahko vidimo, kolikokrat je bil delavec pri zdravniku in koliko bolniškega staleže je imel. Če vidimo v enem letu zamenjeni

dve ali celo tri DO in ima zdravstveno knjižico polno žigov zdravstvenih ustanov lahko sklepamo, da bomo tega delavca večkrat videli tudi v naši ambulanti.

Zavedati se moramo, da je posledica bolniškega staleža zmanjšana proizvodnja in manjši osebni dohodek. Zato gre vsak dan staleža v našo škodo!

K. V.

Republiška tekstiliada v kegljanju: NOVOTEKS odličen tretji!

Konec maja je bila v organizaciji tekstilne tovarne MTT v Mariboru na kegljišču Konstruktorja moška in kegljišču MTT ženska republiška tekstiliada v kegljanju - finale. Na to tekmovanje so imeli pravico udeležbe vsi prvaki osmih regij in sicer: iz Primorske - Tekstina Ajdovščina, iz Ljubljane - center - Tekstil Ljubljana, iz Ljubljane okolica - Tosana Domžale, iz Celja - Prebold, z Gorenjske - Tekstilindus Kranj, iz Maribora - Svila Maribor, iz Dolenjske - Novoteks in organizator MTT. Doseženi so bili zelo dobri rezultati, zelo dobra pa je bila tudi organizacija. Naša ekipa se je zaradi številnih odhodov iz podjetja precej spremenila, vendar je predvsem po zaslugi ženske ekipe osvojila odlično tretje mesto.

REZULTATI TREH NAJBOLJŠIH IN UVRSTITVE NAŠIH:

1. ženske - ekipe: 4X100
 1. MTT - Maribor 1589
 2. Novoteks 1515
 3. Tekstil - Ljubljana 1485
2. ženske - pari: 2X100
 1. Ambrožič - Modrinjak - MTT 805
 2. Novak - Zajc - Tekstilindus 797
 3. Ogrizek - Romih - MTT 784

4. Makše - Staniša - Novoteks 770
8. Konda - Zupančič - Novoteks 745
3. ženske - posamezno 1X100
 1. Veber Zinka - Vema 445
 2. Petač Francka - Rašica 439
 3. Ambrožič Erika - MTT 416
 10. Zupančič Joži - Novoteks 389
 12. Makše Martina - Novoteks 389
 15. Staniša Mira - Novoteks 383
 26. Konda Marija - Novoteks 356

4. moški - ekipno: 6X200
 1. MTT - Maribor 4908
 2. Tekstilindus Kranj 4839
 3. Svila - Maribor 4779
 5. Novoteks 4745

5. moški - pari: 2X200
 1. Cvim - Zveršen - Tekstilindus 1765
 2. Špeh Medved - MTT 1713
 3. Ganzer - Hodnik - Svila 1673
 4. Pirc - Zupančič - Novoteks 1670
 10. Bojanc - Geršič - Novoteks 1578
 20. Podvinski - Kostrevec - Novoteks 1497

6. moški - posamezno: 1X200
 1. Rogelj Marjan - Zvezda - Kranj 903
 2. Zveršek Jože - Tekstilindus 896
 3. Cvim Vinko - Tekstilindus 869
 6. Zupančič Marko - Novoteks 859
 18. Pirc Marjan - Novoteks 811
 21. Geršič Tine - Novoteks 790
 32. Bojanc Anton - Novoteks 788
 41. Kostrevec Anton - Novoteks 765
 51. Podvinski Marjan - Novoteks 732

7. moški - borbene igre:
 1. Tekstilindus Kranj 774
 2. MTT - Maribor 763
 3. Prebold, Prebold 748
 5. Novoteks 728

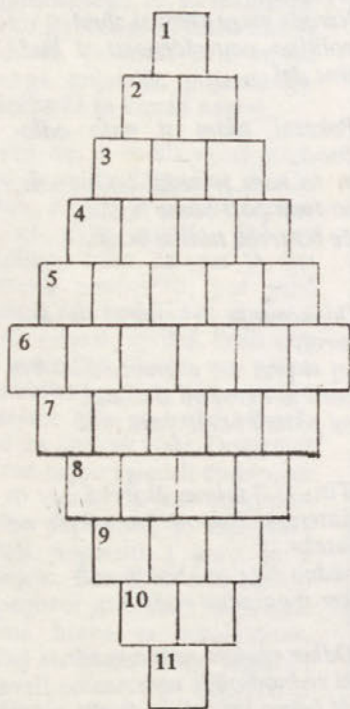
8. ekipno moški - ženske za skupno uvrstitev:
 1. MTT - Maribor 349 točk
 2. Tekstilindus Kranj 273 točk
 3. Novoteks 217 točk
 4. Tekstil Ljubljana 204 točk
 5. Svila, Maribor 167 točk
 6. Tosana Domžale 152 točk
 7. Prebold, Prebold 112 točk
 8. Tekstina, Ajdovščina 84 točk

Po podatkih je iz regij sodelovalo preko 600 kegljačev - delavcev tekstilnih organizacij ZD v predtekmovanjih in finalno tekmovanje je bilo res zaključek borb najboljših. Iz vsega tega je razvidno, da je kegljanje šport št. 1 med delavci tekstilne industrije v Sloveniji.

Ob koncu še iskrene čestitke vsem našim kegljačem!

S. D.

Vreteno

1. dušik
2. predlog
3. vrstilni števec
4. nasprotno od marljiva
5. jedra, čvrsta
6. umetno tekstilno vlakno
7. majhen v srbohrvaščini
8. vnema, zanos
9. tekstilna surovina - rastlinskega izvora
10. simbol za kem. prvino - lantan
11. kratica za električno mersko enoto

Dolenjska tekstiliada v kegljanju - mi najboljši

V aprilu je bilo v organizaciji Novoteksovih kegljačev na kegljišču Loka prvenstvo dolenjskih tekstilcev v kegljanju. Udeležba je bila slabša kakor prejšnja leta, saj so nastopile samo tri ekipe in sicer: Tekstilana iz Kočevja, Labod in Novoteks. V tej oslabiljeni udeležbi je premočno zmagala ekipa Novoteksa, saj so osvojili vsa možna prva mesta. S tem uspehom se je naša ekipa uvrstila tudi na republiško tekstiliado v Mariboru.

REZULTATI: 1. ženske - ekipno: 4X100

1. Novoteks 1374
2. Tekstilana 1064
3. Labod 764
2. ženske - pari: 2X100
 1. Makše - Staniša - Novoteks 702
 2. Konda - Hrvatina - Novoteks 675
 3. Pavlič - Godler - Labor 602
3. ženske posamezno: 1X100
 1. Konda Marička - Novoteks 375
 2. Makše Martina - Novoteks 369
 3. Pavlič - Labod 342
 4. Staniša Mira - Novoteks 333

5. Hrvatina Majda - Novotek 300

4. moški - ekipno: 6X200
 1. Novoteks 4772
 2. Tekstilana 4287
 3. Labod 4137

5. moški - pari: 2X200
 1. Zupančič - Pirc - Novoteks 1622
 2. Podvinski - Geršič - Novoteks 1593
 3. Klobučar - Bojanc - Novoteks 1557

6. moški - posamezno: 1X200
 1. Zupančič Marko - Novoteks 820
 2. Podvinski Marjan - Novoteks 803
 3. Pirc Marjan - Novoteks 802
 4. Geršič Martin - Novoteks 790
 5. Bojanc Anton - Novoteks 788
 6. Klobučar Štefan - Novoteks 769

7. moški borbene igre:
 1. Novoteks 828
 2. Labod 611
 3. Tekstilana 537

8. ekipe moški - ženske:
 1. Novoteks 514 točk
 2. Tekstilana 341 točk
 3. Labod 282 točk

S. D.

GLASILO TEKSTILNE TOVARNE NOVO MESTO

NOVOTEKS

NOVOTEKS je glasilo tekstilne tovarne Novo mesto. Iz haja vsako zadnje sredo mesecu v nakladi 2500 izvodov. Glasilo ureja izdajateljski svet v sestavi: Hinko Šintler (predsednik), Danilo Kovačič, Mladen Radojčin, Martina Vidic, Mojca Peroci, Jana Jovič, Bojan Pureber, Jože Klobučar in Mirko Albijanič. Glavni in odgovorni urednik: Danilo Kovačič. - Uredništvo: NOVOTEKS, Novo mesto, Foersterjeva 10. - Časopisni stavek, filmi in prelom: DITC Novo mesto, TOZD Dolenjski list; tisk TOZD Tiskarna Novo mesto.